

Vážený pan

Praha, 23. 7. 2014
č.j. USTR 483-2/2014
Počet listů: 2
Počet příloh: 2

Vážený pane [REDACTED],

Ústav pro studium totalitních režimů (dále jen „Ústav“ nebo „ÚSTR“), jako povinný subjekt dle ustanovení § 2 zákona č. 106/1999 Sb. o svobodném přístupu k informacím (dále jen „InfZ“) obdržel dne 8. 7. 2014 žádost pana [REDACTED] (dále jen „žadatel“) o poskytnutí následujících informací, cituji:

- a) Kolik účastníků bylo přítomno na kolokviu „Vztah KSČ k nekomunistickým politickým stranám v letech 1970–1989“, které pořádaly Ústav pro studium totalitních režimů (dále jen „Ústav“), Archiv bezpečnostních složek (dále jen „Archiv“) a Ústav pro soudobé dějiny AV ČR, v.v.i. dne 26. června 2014? Údaj o počtu účastníků není uveden ve zveřejněném dokumentu „Informace o činnosti ÚSTR za období od 30. 5. do 3. 7. 2014“ (viz zde). Upozorňuje se, že počty účastníků ostatních akcí pořádaných Ústavem v příslušném období v tomto dokumentu uvedené jsou.
- b) Jaké osoby nespádající pod třetí větu čl. 5 odst. 1 Jednacího řádu Rady Ústavu se zúčastnily 9. jednání Rady, které se konalo dne 3. července 2014 v Kanicích, v roli přizvaných osob (čtvrtá věta čl. 5. odst. Jednacího řádu)?
- c) Na jednání Rady Ústavu uvedeném výše ad b) byla projednána v rámci bodu programu „Kontrola úkolů“ kontrola digitalizace, a to na základě dokumentu „Zpráva o kontrole digitalizovaných archiválií Archivu bezpečnostních složek“ (srov. 11. až 85. minuta první části zveřejněného zvukového záznamu). O jaký úkol uložený Radou Ústavu, jehož provedení se projednáním zkontroloval, se konkrétně jedná? Žádám o poskytnutí kopie zápisu z jednání Rady Ústavu, na kterém je uvedeno usnesení, kterým se Rada Ústavu na zadání příslušného úkolu usnesla. Dále žádám o sdělení informace, jak dopadlo hlasování o přijetí příslušného usnesení (kolik hlasů pro, proti, kolik členů Rady Ústavu se případně zdrželo).
- d) Odpovídá skutečnosti, že k projednání dokumentu „Zpráva o kontrole digitalizovaných archiválií Archivu bezpečnostních složek“ na výše ad b) uvedeném jednání Rady Ústavu, nepřizvala Rada Ústavu žádné zástupce Odboru informatiky a digitalizace (OID) Ústavu, ačkoliv se předmět zprávy především týká činnosti zmíněného odboru?
- e) Odpovídá skutečnosti informace vyslovena na výše ad b) uvedeném jednání Rady Ústavu ředitelkou Archivu bezpečnostních složek (dále jen „Archiv“) Světlanou Ptáčnickovou, že některé kontrolní úkony, které následně byly shrnuty ve zprávě uvedené výše ad c), byly realizovány „v podstatě na žádost Rady“ (srov. 13. minuta první části zveřejněného zvukového záznamu)?

- f) *Pokud odpověď na dotaz uvedený výše ad e) zní „ano“: Na kterém jednání (na kterých jednáních) usnesla se Rada Ústavu, aby požádala ABS o provedení kontroly digitalizace? Žádám rovněž o sdělení přesného znění dotyčného usnesení (dotyčných usnesení) a sdělení výsledku hlasování o usnesení (kolik hlasů pro, proti a kolik členů Rady se případně zdrželo).*
- g) *Žádám o poskytnutí kopie všech pravomocných a nepravomocných soudních rozsudků, které byly Ústavu do dnešního dne doručeny v souvislosti se soudním projednáním žalob bývalých či současných zaměstnanců Ústavu, kteří v době od 10. dubna 2013 do dnešního dne Ústav či některý z jeho orgánů soudně žalovali. Upozorňuje se, že podle platné judikatury je povinný subjekt povinen vyžadované informace poskytnout (s vypuštěním takových částí, které spadají pod zákonnou ochranou).*

K jednotlivým bodům se povinný subjekt vyjadřuje následujícím způsobem.

- Ad a) Kolokvia se zúčastnilo 24 registrovaných účastníků a 6 zaměstnanců Ústavu.
- Ad b) 9. jednání Rady Ústavu se zúčastnili Ondřej Matějka, Michael Pelíšek, Světlana Ptáčnicková, Jakub Stránský, Petr Zeman.
- Ad c) Ke kontrole digitálních reprodukcí archiválií z některých fondů Archivu bezpečnostních složek (dále "ABS") bylo přikročeno z důvodu nejasností, které vznikly při pokusu o restrukturuaci digitalizované verze fondu „I. správa SNB – operativní podsvazky“, který probíhal na počátku roku 2014. Při tomto pokusu bylo v úložišti zjištěno množství duplicit s rozdílnými daty provedení digitalizace, skeny se lišily kvalitou, a především počtem jednotlivých souborů v duplicitních adresářích. Při bližším průzkumu bylo zjištěno, že některé svazky fondu nebyly digitalizovány v úplnosti. Na žádost ředitelky ÚSTR byla prvotní zjištění prezentována na zasedání Rady ÚSTR dne 20. března 2014. Předsedkyně Rady ÚSTR na tomto zasedání požádala o předložení konečné zprávy po ukončení kontroly. Vzhledem k výsledkům byla kontrola rozhodnutím vedení ABS rozšířena a k prověření byly vybrány ještě dva další archivní fondy: jeden pro namátkovou kontrolu – porovnání digitální reprodukce s originální předlohou, jeden pro celkovou kontrolu kvality digitálních reprodukcí.
- Ad d) Zpráva byla projednána se zástupci OID ještě před samotným předáním zprávy Radě Ústavu. Zástupci OID nebyli proto Radou Ústavu přizváni na 9. jednání Rady Ústavu.
- Ad e) Audiozáznam z 9. jednání Rady Ústavu zveřejněný na webu Ústavu odpovídá skutečnosti.
- Ad f) Viz odpovědi na body c) a e) výše.
- Ad g) Viz příloha č. 1 obsahující pravomocný rozsudek č.j. 20 C 231/2013-90 a nepravomocný rozsudek č.j. 17 C 225/2013-57 a příloha č. 2 obsahující nepravomocný rozsudek č.j. 17 C 122/2013-86.

S pozdravem

Michael Pelíšek
ředitel kanceláře Ústavu
[podepsáno elektronicky]

APT EE
PŘÍLOHA č. 1

ADVOKÁTNÍ KANCELÁŘ

30-04-2014

DORUČENO / ODESLÁNO

Číslo jednací: 20 C 231/2013-90

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Obvodní soud pro Prahu 3 rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Kamily Petrusové a přísedících Bc. Milana Kozarovského a Ing. Karla Řáhy ve věci žalobce: PhDr. Eduard Stehlik, nar. [REDACTED] zastoupeného: Mgr. Michalem Krčmou, advokátem se sídlem Malá Štěpánská 3/1932, 120 00, Praha 2 proti žalované: Česká republika - Ústav pro studium totalitních režimů, se sídlem Siwecova 2, 130 00, Praha 3, IČ: 75112779 zastoupenému (zastoupené): Mgr. Eva Zenklová, advokátem se sídlem Vodičkova 791/39, 110 00, Praha 1, o **určení neplatnosti výpovědi z pracovního poměru**

t a k t o :

I. Určuje se, že výpověď z pracovního poměru ze dne 15.4.2013 daná žalovanou žalobci je neplatná.

II. Žalovaná je povinna zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 16.000,- Kč k rukám Mgr. Michala Krčmy, advokáta, a to do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění

Žalobou došlou zdejšímu soudu dne 19.8.2013 se žalobce domáhá vůči žalované určení neplatnosti výpovědi z pracovního poměru. V odůvodnění žaloby uvedl, že u žalované pracoval na základě pracovní smlouvy ze dne 24.7.2012 dle katalogu prací Ústavu – referent státní správy a samosprávy-společné práce ve státní správě a samosprávě - správa výzkumu a vývoje, pod číslem nejnáročnější katalogové pracovní činnosti č. 15.1. Dne 1.8.2012 byl žalobce žalovanou jmenován do funkce 1. náměstka ředitele Ústavu. Dne 15.4.2013 byl žalovanou odvolán z funkce 1. náměstka ředitele Ústavu ve smyslu § 73a odst. 2 Zákona

práce a zároveň mu byla předána i výpověď z pracovního poměru z důvodu uvedeného pod § 52 písm. c) Zákoníku práce. V této výpovědi žalovaná uvedla, že pro žalobce jako zaměstnance odvolaného z pracovního místa vedoucího zaměstnance nemá vhodnou práci odpovídající jeho zdravotnímu stavu a kvalifikaci a pouze tak odkazuje na právní fikci dle § 73a odst.2 Zákoníku práce, kdy je dle jejího mínění dán výpovědní důvod dle § 52 písm. c) Zákoníku práce. Žalobce dne 19.5.2013 a dne 24.7.2013 písemně upozornil žalovanou na to, že tvrzení uvedená ve výpovědi ze dne 15.4.2013 neodpovídají skutečnosti, neboť žalovaná disponovala několika pracovními místy, které požadavkům ve smyslu § 73a odst. 2 zcela vyhovují, přičemž tato pracovní místa nebyla ze strany žalované žalobci nabídnuta, nadále proto setrval na zaměstnávání. U žalované nedošlo k žádné nabídce žalobci na pracovní místa dle jeho zdravotního stavu a kvalifikace, přestože v inkriminované době byl u žalované dle přehledu systematizovaných míst Ústavu dostatek volných tabulkových míst, včetně Odboru zkoumání. Žalobce se stal pro žalovanou pravděpodobně nepohodlným pro některé kritické postoje k vedení a odbornosti vedení Ústavu. Žalovaná tak nenabídla žalobci jinou vhodnou práci, ačkoliv má tuto možnost, což dokazuje především samotná tabulka přehledu systematizovaných míst Ústavu k 31.3.2013 a k 30.6.2013. Žalobce tak považuje proto výpověď žalované za neplatnou, a to i s odkazem na judikaturu Nejvyššího soudu pod sp.zn.: 21 Cdo 4897/2009, ze dne 11.3.2011.

Žalovaná se k žalobě vyjádřila podáním ze dne 14.10.2013, v němž uvedla, že nárok uplatněný žalobcem neuznává a že pracovní poměr byl s žalobcem rozváznán platně a v souladu se zákonem. Uvedla, že žalobce u žalované pracoval na základě pracovního poměru, který vznikl jmenováním do funkce 1. náměstka ředitele Ústavu pro studium totalitních režimů dne 1.8.2012. Tvrzení žalobce v žalobě, že žalobce pracoval u žalované na základě pracovní smlouvy ze dne 24.7.2012, se nezakládá na pravdě, neboť dnem 24.7.2012 je datována pouze příloha k jmenovacímu dekretu, který je ze dne 1.8.2012. Žalobce pracoval u žalované na zkrácený pracovní úvazek v rozsahu 32 hodin týdně, což činí 80 % celého pracovního úvazku. Dne 15.4.2013 byl žalobce odvolán z funkce 1. náměstka žalované. Toto odvolání žalobce převzal dne 15.4.2013 a téhož dne byla žalobci doručena výpověď z pracovního poměru, neboť žalovaná coby zaměstnavatel neměla pro žalobce jako pro zaměstnance odvolaného z pracovního místa vedoucího zaměstnance vhodnou práci odpovídající jeho zdravotnímu stavu a kvalifikaci. Tím byl právní fikcí dle ust. § 73a odst. 2 zák. č. 262/2006 Sb., Zákoníku práce dán výpovědní důvod podle § 52 písm. c) Zákoníku práce. Ředitelka žalované Mgr. Pavla Foglová jednala s žalobcem před jeho odvoláním z funkce o jeho další budoucnosti v Ústavu celkem 3x, a to dne 11., 12. a 15.4.2013, na žádost žalobce vždy mezi čtyřma očima. Vzhledem k rozdílným názorům na vedení Ústavu ředitelka žalované Mgr. Pavla Foglová sdělila žalobci, že jej odvolá z funkce 1. náměstka. Následně ředitelka předala žalobci odvolání z funkce, seznámila jej s personálním stavem u žalované a sdělila mu, že žalovaná pro něho nemá práci, která by odpovídala jeho zdravotnímu stavu a kvalifikaci. Poté mu předala výpověď, kterou žalobce bez jakýchkoliv připomínek a výhrad převzal. Ve vyjádření žalovaná dále poukazovala na vzdělání žalobce, který je historikem a bezpochyby patří k nejvýznamnějším historikům v ČR. Jeho specializací jsou nejnovější vojenské dějiny Československa a České republiky – zejména období 1914-1956. Poukázala na to, že v letech 1998-2003 žalobce působil také jako vysokoškolský pedagog na Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy v Praze, je autorem nebo spoluautorem dvou desítek monografií a několika desítek článků a odborných studií. Kromě toho žalobce byl a je voják z povolání a má vysokou vojenskou hodnost (v současnosti plukovník). Jak vyplývá z popisu pracovních činností, které žalobce u žalované vykonával coby 1. Náměstek ředitele Ústavu, jeho pracovní náplní byla tvorba koncepce a strategie státní politiky výzkumu a vývoje, dále zejména zastupování ředitele Ústavu v době jeho nepřítomnosti v plném rozsahu práv a

povinností jako statutární zástupce, řízení úseku zkoumání totalitních režimů a ediční činností, ředitele odboru zkoumání totalitních režimů a ředitele odboru edičního a dalších podřízených zaměstnanců; vytváření koncepčních materiálů legislativní i nelegislativní povahy, rozvíjení účasti v procesech mezinárodní spolupráce v oblasti působnosti Ústavu, analýza a přenášení poznatků ze zahraničí do národního prostředí, apod. Funkce I. náměstka Ústavu je vrcholová manažerská pozice. Žalovaná dále uvedla, že ke dni 15.4.2013 bylo u ní několik volných pracovních pozic, na které žalovaná požadovala kvalifikaci vysokoškolského vzdělání se zaměřením historie. Ze seznamu volných pracovních pozic k 15.4.2013 vyplývá, že u žalované bylo několik volných míst, a to v odboru zkoumání totalitních režimů byly dvě volná pracovní místa (kromě I. náměstka, ovšem z této pozice byl žalobce odvolán), a to redaktor v oddělení dokumentace (platová třída 11) – velikost pracovního úvazku 20 % - vzhledem k velikosti pracovního úvazku nebyla tato pracovní pozice odpovídající dosavadnímu pracovnímu úvazku žalobce, protože ten měl v Ústavu 80 % pracovní úvazek; dále redaktor ve skupině vzdělávání (platová třída 11) – v pracovní náplni této pozice je, že zaměstnanec zejména provádí recenze materiálů skupiny vzdělávání (věcná a faktografická kontrola textů, navrhování oprav, apod.). Dále se podílí na vzdělávání veřejnosti, konkrétně spolupracuje na projektech „Letní škola pro učitele“ a „Kurzy pro žáky a učitele“, organizuje a zajišťuje e-learningové kurzy pro učitele. Podílí se na tvorbě didaktických materiálů pro učitele, vzdělávacích DVD, antologií a dalších textových výstupů, spolupracuje na vytváření vzdělávacích programů. Jedná se tedy o pozici, na které se zaměstnanec jako součást pracovního týmu se zaměřením na středoškolskou pedagogiku, didaktiku a metodiku podílí na vzdělávacích projektech (DVD, příprava konferencí, obsluha e-learningu) – u této pracovní pozice je zcela evidentní, že kvalifikace žalobce je výrazně vyšší, než jaká je požadována na tuto pracovní pozici. Dále žalovaná upozorňuje v souvislosti s touto volnou pracovní pozicí, že žalovaná požadovala zaměstnance na plný úvazek, zatímco žalobce coby voják z povolání mohl nabídnout žalovanému pouze práci na částečný úvazek, a to v souladu s Personálním rozkazem Ředitelství personální podpory ze dne 16.7.2012, sp. zn. 1979/2012, dle kterého má žalobce souhlas výjimečně vykonávat výdělečnou činnost formou pracovního poměru na částečný úvazek v Ústavu. V Odboru edičním byla dvě volná pracovní místa, a to redaktor v oddělení publikací (platová třída 11) – tato pozice není odpovídající dosavadnímu pracovnímu úvazku žalobce, neboť se jedná o pracovní poměr na dobu určitou (zástup za rodičovskou dovolenou zaměstnance, který znovu nastoupil do práce 1.10.2013) a dále žalovaný požadoval zaměstnance na plný úvazek, zatímco žalobce z důvodu výše uvedeného nemohl v Ústavu pracovat na plný úvazek. Dále redaktor v oddělení výstav a vzdělávání (platová třída 11) - velikost pracovního úvazku 25 % - vzhledem k velikosti pracovního úvazku nebyla tato pracovní pozice odpovídající dosavadnímu pracovnímu úvazku žalobce, protože ten měl v Ústavu 80 % pracovní úvazek. Navíc se jedná o práci v oddělení, které vykonává servisní činnost pro ostatní oddělení. Náplň práce na této pozici jsou převážně jazykové korektury a zajišťování lektorských posudků. Kvalifikace žalobce je výrazně vyšší, než jaká je požadována na tuto pracovní pozici. Nutno upozornit, že všechny výše uvedené pozice jsou velmi výrazně pod kvalifikací žalobce, neboť se jedná o pracovní místa pro řadové historiky, nejedná se o vedoucí funkci. Pokud žalobce odkazuje na přehled systematizovaných míst u žalované k 31.3.2013 a k 30.6.2013, z těchto přehledů pouze vyplývá, že u žalované k uvedeným datům byla volná pracovní místa, ale v žádném případě tyto přehledy nedokazují, že volná pracovní místa odpovídala zdravotnímu stavu a kvalifikaci žalobce. Navíc skutečnost, zda měl zaměstnavatel práci odpovídající zdravotnímu stavu a kvalifikaci zaměstnance, je nutno posuzovat vždy k datu odvolání. Z výše uvedeného vyplývá, že v dané době žalovaná neměla práci, která by odpovídala zdravotnímu stavu a kvalifikaci žalobce, volné pracovní pozice byly nižších platových tříd, než by odpovídalo kvalifikaci žalobce. Dále žalovaná odkazuje na rozsudek NS ČR, sp.zn. 21 Cdo 3980/2011.

Soud ve věci nařídil jednání za situace, kdy každý z účastníků setrval na svých stanoviscích a po provedeném dokazování učinil následující závěr o skutkovém stavu:

Z listiny (č.l. 7-8) soud zjistil, že žalobce byl dnem 1.8.2012 jmenován ředitelem žalované Mgr. Danielem Hermanem jmenován do funkce 1.náměstka ředitele žalované. Místem výkonu práce byla sjednána Praha, pracovní poměr byl sjednán na zkrácený pracovní úvazek v rozsahu 32 hod/týdně.

Z listiny (č.l. 9) označené jako „*popis pracovních činností*“ soud zjistil, že žalobce byl zařazen do 15.platové třídy, jeho hlavní činností bylo zastupování ředitele žalované v době jeho nepřítomnosti, dále tvorba koncepce a strategie státní politiky výzkumu a vývoje.

Z listiny (č.l. 10) dnem 15.4.2013 byl ředitelkou žalované Mgr. Pavlou Foglovou odvolán z funkce 1.náměstka ředitele žalované. Odvolání si převzal osobně žalobce dne 15.4.2013.

Z listiny (č.l. 11) datované dnem 15.4.2013 soud zjistil, že ředitelka žalované dala žalobci výpověď z pracovního poměru dle ust. § 52 písm. c) ve vztahu k § 73a odst. 2 Zákoníku práce. Ve výpovědi žalobce informovala, že byl k dnešnímu dni odvolán z funkce 1.náměstka žalované a že personální situace v Ústavu je taková, že Ústav jako zaměstnavatel nemá pro žalobce jako pro zaměstnance odvolaného z pracovního místa vedoucího zaměstnance vhodnou práci odpovídající zdravotnímu stavu a kvalifikaci žalobce.

Z listiny (č.l. 14) označené jako „*upozornění na neplatnost výpovědi*“ ze dne 19.5.2013 soud zjistil, že žalobce zaslal ředitelce žalované dopis, v němž upozornil na to, že ke dni jeho odvolání žalovaná dle jeho informací disponovala několika pracovními místy, která požadavkům dle ust. § 73a odst. 2 ZP vyhovovala. Dále uvedl, že trvá na jeho dalším zaměstnávání a že porušila ust. § 61 odst. 1 ZP, když jeho výpověď neprojednala předem s odborovou organizací. Dále sdělil, že jej v pracovněprávních vztazích s žalovanou zastupuje JUDr. Milan Strnad, k němuž má být veškerá korespondence směřována.

Z listiny (č.l. 13) označené jako „*odpověď na upozornění na neplatnost výpovědi ze dne 19.5.2013 od pana PhDr. Eduarda Stehlíka*“ ze dne 24.5.2013 soud zjistil, že ředitelka žalované zaslala právnímu zástupci žalobce JUDr. Milanu Strnadovi dopis, v němž reaguje na jeho dopis ze dne 19.5.2013 a uvádí, že žalobci byla nabídnuta změna pracovního zařazení na jinou práci a následně i dokonce možnost setrvání ve funkci 1.náměstka s tím, že nabídky žalobce odmítl.

Z listiny (č.l. 12) označené jako „*neplatnost výpovědi z pracovního poměru, setrvání na zaměstnávání*“ ze dne 24.7.2013 soud zjistil, že Mgr. Michal Krůma oznámil žalované, že převzal právní zastoupení žalobce a sdělil, že výpověď z pracovního poměru je neplatná, když nebyla ze strany žalované učiněna relevantní nabídka pracovního místa, dále že nebyla předem projednána výpověď s odborovou organizací a uvedeným jednáním je naplněn zákonný znak správního deliktu ve smyslu zákona o inspekci práce.

Z listiny (č.l. 15) označené jako „*odpověď na neplatnost výpovědi z pracovního poměru*“ ze dne 31.7.2013 soud zjistil, že ředitelka žalované zaslala dopis právnímu zástupci žalobce Mgr. Michalu Krůmovi jako reakci na dopis ze dne 24.7.2013 s tím, že žalobci byla navržena změna jeho dalšího pracovního zařazení u žalované na jinou práci odpovídající jeho zdravotnímu stavu a kvalifikaci a následně i dokonce i možnost setrvání ve funkci 1.náměstka žalované, všechny nabídky žalobce odmítl.

Z listin (č.l. 16) označených jako „*podací listky*“ soud zjistil, že dne 19.5.2013 byl žalobcem odeslán dopis na adresu P. Foglová, ÚSTR, Siwecova 2, Praha 3 pod č. RR204322868CZ 316, stejného dne byl odeslán dopis na adresu P. Šustrová, ÚSTR, Siwecova 2, Praha 3, pod č. RR204322871CZ 686 a dne 24.7.2013 byl Mgr. Michalem

Křemou odeslán dopis na adresu Ústav pro studium totalitních režimů, Siwecova 2, Praha 3, pod č. RR342852373CZ 776.

Z listiny (č.l. 4-5) označené jako „*přehled systemizovaných míst k 31.3.2013 Ústavu pro studium totalitních režimů*“ soud zjistil, že ke dni 31.3.2013 bylo celkem 130 systemizovaných míst u žalované a obsazenou celkem 116,65 systemizovaných míst.

Z listiny (č.l. 31) označené jako „*seznam volných pozic v ÚSTR vč. PT*“ soud zjistil, že ke dni 15.4.2013 bylo celkem 12,15 volných pracovních míst, z toho s požadavkem na kvalifikaci vysokoškolského vzdělání v oboru historie 3 volná pracovní místa, a to v odboru zkoumání totalitních režimů - v oddělení dokumentace na pozici redaktor, ve skupině vzdělávání na pozici redaktor a v odboru edičním - v oddělení publikací na pozici redaktor.

Z listiny (č.l. 38) označené jako „*personální rozkaz*“ ze dne 16.7.2012 soud zjistil, že ředitel Ředitelství personální podpory jako příslušný služební orgán dle ust. § 2 odst. 2 zák. č. 221/1999 Sb. o vojácích z povolání a čl. 15 RMO č. 23/2008 Věstníku Působnost služebních orgánů v personální věci vydal personální rozkaz, kterým udělil souhlas žalobci výjimečně vykonávat výdělečnou činnost formou pracovního poměru na částečný úvazek u žalované.

Z listin (č.l. 50-51) označené jako „*dodejka*“ a „*poštovní podací arch ze dne 24.5.2013*“ soud zjistil, že žalovaná zaslala žalobci dopis ze dne 24.5.2013, č.j. USTR 540/2013 prostřednictvím poštovní přepravy formou dodejky, který si žalovaný převzal dne 10.6.2013.

Z listiny (č.l. 61-62) označené jako „*popis pracovních činností*“ soud zjistil, že k pracovní pozici redaktor v oddělení dokumentace náleží 11. platová třída, nejnáročnější pracovní činností je samostatné tvůrčí provádění publicistických činností (zpravodajských, komentátorských a reportérských) včetně případných elektronických verzí a internetových prezentací.

Z listiny (č.l. 63) označené jako „*popis pracovních činností*“ soud zjistil, že k pracovní pozici redaktor ve skupině vzdělávání náleží 11. platová třída, nejnáročnější pracovní činností je samostatné tvůrčí provádění publicistických činností (zpravodajských, komentátorských a reportérských) včetně případných elektronických verzí a internetových prezentací.

Z listiny (č.l. 64) označené jako „*popis pracovních činností*“ soud zjistil, že k pracovní pozici redaktor v odboru edičním – oddělení publikací náleží 11. platová třída, nejnáročnější pracovní činností je samostatné tvůrčí provádění publicistických činností (zpravodajských, komentátorských a reportérských) včetně případných elektronických verzí a internetových prezentací.

Z listiny (č.l. 65) označené jako „*popis pracovních činností*“ soud zjistil, že k pracovní pozici redaktor v odboru edičním – oddělení výstav a vzdělávání náleží 11. platová třída, nejnáročnější pracovní činností je samostatné tvůrčí provádění publicistických činností (zpravodajských, komentátorských a reportérských) včetně případných elektronických verzí a internetových prezentací.

Z *účastnické výpovědi PhDr. Eduarda Stehlíka* (č.l. 69-71) soud zjistil, že vystudoval vysokou školu filozofické fakulty, obor filozofie, ruština a v tomto roce by měl dokončit doktorandské studium na filozofické fakultě (katedra historie) Vysoké školy University Palackého v Olomouci a současně dokončuje studium MBA CEMI v Praze. U žalované byl zaměstnán od 1.8.2012 jako 1.náměstek ředitele žalované a v minulosti byl členem vědecké rady žalované. Někdy zhruba v únoru roku 2012 jej oslovil tehdejší ředitel žalované Mgr. Daniel Herman, zda by se nestal jeho 1.náměstkem. Vzhledem k tomu, že byl vojákem z povolání požádal Ministerstvo obrany ČR o povolení k výkonu práce u žalované. Na pracovním úvazku v rozsahu 80% se dohodl s tehdejším ředitelem žalované, přišlo mu neřer vůči Ministerstvu obrany, aby pracoval u žalované na 100% pracovní úvazek. Poté, co byla

Mgr. Foglová jmenována do funkce ředitelky dne 10.4.2013, byl telefonicky požádán, aby se dostavil dne 12.4.2013 do její kanceláře, i když měl toho dne dovolenou. Mgr. Foglová mu oznámila, že by o něho nerada přišla, ale že místo I.náměstka slíbila již někomu jinému. Uvedla, že by ho ráda viděla ve funkci ředitele edičního odboru, která však byla v té době obsazena, navíc jí ředitelka ve své koncepci navrhovala zrušit. Žádná jiná funkce mu nebyla nabídnuta. Oznámení ho překvapilo, požádal o čas na rozmyšlenou do 15.4.2013. Na schůzce 15.4.2013 mu ředitelka sdělila, že si to rozmyslela a chce, aby setrval ve funkci I.náměstka. Vzhledem k tomu, že šlo o novou informaci, požádal o hodinu na rozmyšlenou. Poté ředitelce sdělil, že nabídku přijímá s podmínkou, že nebude činit žádné personální změny, a to z důvodu, že ředitelka byla dosazena na funkci dočasně na dobu, než bude vybrán řádný ředitel žalované a nebyl tedy důvod k destabilizaci žalované. Na to ředitelka řekla, že se takto nedomluví a předložila před něho dvě listiny, odvolání z funkce I. náměstka a výpověď. Oba dokumenty převzal a odešel, na nic se nezmohl, byl v šoku. Doplnil, že převzal ještě jeden dokument, byly to pokyny, co smí a nesmí dělat, nicméně tyto pokyny byly pro funkci ředitele kanceláře, kterým v té době byl Dr. Žáček. Dále uvedl, že k datu 15.4.2013 disponovala žalovaná několika pracovními místy, které požadavkům ust. § 73a odst. 2 Zákonku práce vyhovovala. Na přesné označení míst si nevzpomíná, ale mělo se jednat o odbor zkoumání totalitních režimů, šlo o vědecká místa, o které měl zájem. Poté, co mu byla soudem předložena listina (č.l. 31) uvedl, že šlo o tři vědecká redaktorská místa, a to v oddělení dokumentace, v oddělení skupina vzdělávání a v odboru edičním v oddělení publikací. Žádné z těchto pracovních míst mu nebylo nabídnuto. K platové třídě 15, v níž byl zařazen jako I.náměstek uvedl, že tuto platovou třídu mělo jen několik málo zaměstnanců, jednalo se v podstatě o ředitele žalované a náměstky. Dále uvedl, že obě schůzky s ředitelkou žalované byly mezi „čtyřma očima“. Poté co si převzal odvolání a výpověď, žalovaná mu žádnou jinou pracovní pozici nenabídla.

Z účastnické výpovědi Mgr. Pavly Foglové soud zjistil, že ředitelkou žalované je od 11.4.2013, jednalo se o její řádné zvolení, popřela, že by byla zvolena dočasně. Po svém jmenování chtěla do vedení obsadit svůj tým lidí, což je dle jejího názoru naprosto běžné. Ke schůzce s žalobcem uvedla, že se jednalo o celkem tři schůzky, první proběhla již dne 11.4.2013, kdy byl žalobce v práci, přestože měl dovolenou. Pozvala jej k sobě do kanceláře a nabídla mu funkci ředitele edičního odboru, která však v té době nebyla volná. Volná pracovní místa redaktorů se neodvážila mu nabídnout s ohledem na jeho kvalifikaci. Žalobce jí sdělil, že si to potřebuje rozmyslet, že druhý den 12.4.2013 sdělí své rozhodnutí. V pátek se tedy znovu sešli, sdělil jí, že nabízenou pracovní pozici nepřijme, důvod nesdělil. Jelikož o něho nechtěla přijít, nabídla mu s tím, že bude-li soulad mezi ním a jejím poradcem, aby setrval ve funkci I.náměstka. Na to jí sdělil, že je to nová situace a že si to musí promyslet a že své rozhodnutí sdělí po víkendu v pondělí. Mgr. Foglové to bylo divné, proto si na pondělí, pro případ, že by nabídku žalobce nepřijal, připravila odvolání z funkce a výpověď. Žalobce se v pondělí ráno dostavil do její kanceláře a sdělil jí, že ve funkci I.náměstka zůstane, pokud nebude činit žádné personální změny. To jí přišlo nepřipustné, považovala to za diktát a odmítla to. Na to jí žalobce řekl, ať ho tedy odvolá a že podepíše výpověď. Nato mu předložila odvolání z funkce, řekla mu, že si je jistě vědom, jaká je personální situace u žalované, že pro něho žádné adekvátní místo nemá a teprve poté mu předložila výpověď. Odvolání i výpověď si žalobce převzal a podepsal, nijak se nevyjádřil a odešel. Dále popřela, že by pondělí 15.4.2013 mělo dvě části, jak uvedl žalobce. Spolu s odvoláním a výpovědí obdržel ještě žalobce pokyny, jak se má chovat v souladu s vnitřními předpisy. K nabídnuté funkci ve svém dopise ze dne 24.5.2013 uvedla, že tou pracovní pozicí byla pozice ředitele edičního odboru. Pokud v dopise uvedla spojení „všechny nabídky“ pak se jednalo jen o dvě nabídky, a to na zmíněnou pozici ředitele edičního odboru a nabídku na setrvání ve funkci

1.náměstka. Dále uvedla, že s odbory výpověď z pracovního poměru neprojednávala. Nového náměstka jmenovala do funkce dne 17.4. a stal se jím PhDr. Hazdra, který je 1.náměstkem do současné doby. Volná pracovní místa žalobci nenabídlá proto, že byl ceněn jako historik, velký odborník, byl ceněn 15. platovou třídou a uvedené pracovní pozice byly pozicemi redaktorskými s podstatně nižší platovou třídou, měla za to, že neodpovídají jeho kvalifikaci.

Dle ust. § 73 odst. 1 zák. č. 262/2006 Sb. Zákoníku práce ve znění účinném do 31.7.2013 (dále jen „Zákoník práce“) v případech uvedených v § 33 odst. 3 může ten, kdo je příslušný ke jmenování (§ 33 odst. 4), vedoucího zaměstnance z pracovního místa odvolat; vedoucí zaměstnanec se může tohoto místa rovněž vzdát.

Dle ust. § 73a odst. 1 Zákoníku práce odvolání nebo vzdání se pracovního místa vedoucího zaměstnance musí být provedeno písemně. Výkon práce na pracovním místě vedoucího zaměstnance končí dnem následujícím po doručení odvolání nebo vzdání se tohoto místa, nebyl-li v odvolání nebo vzdání se pracovního místa uveden den pozdější.

Dle ust. § 73a odst. 2 Zákoníku práce odvoláním nebo vzdáním se pracovního místa vedoucího zaměstnance pracovní poměr nekončí; zaměstnavatel je povinen tomuto zaměstnanci navrhnout změnu jeho dalšího pracovního zařazení u zaměstnavatele na jinou práci odpovídající jeho zdravotnímu stavu a kvalifikaci. Jestliže zaměstnavatel nemá pro zaměstnance takovou práci, nebo ji zaměstnanec odmítne, jde o překážku v práci na straně zaměstnavatele a současně platí, že je dán výpovědní důvod podle § 52 písm. c); odstupné poskytované zaměstnanci při organizačních změnách náleží jen v případě rozvázání pracovního poměru po odvolání z místa vedoucího zaměstnance v souvislosti se zrušením tohoto místa v důsledku organizační změny.

Dle ust. § 61 odst. 1 Zákoníku práce výpověď nebo okamžité zrušení pracovního poměru je zaměstnavatel povinen předem projednat s odborovou organizací.

Dle ustanovení § 19 odst. 3 Zákoníku práce právní úkon, k němuž nebyl udělen předepsaný souhlas příslušného orgánu, je neplatný, jen stanoví-li to výslovně tento zákon, popřípadě zvláštní zákon. Požaduje-li tento zákon, aby právní úkon byl s příslušným orgánem pouze projednán, není právní úkon neplatný, i když k tomuto projednání nedošlo.

Dle ustanovení § 334 odst. 2 Zákoníku práce písemnost doručuje zaměstnavatel zaměstnanci do vlastních rukou na pracovišti, v jeho bytě nebo kdekoliv bude zastížen anebo prostřednictvím sítě nebo služby elektronických komunikací; není-li to možné, může zaměstnavatel písemnost doručit prostřednictvím provozovatele poštovních služeb.

Dle ust. § 2 odst. 1 zák. č. 221/1999 Sb. o vojácích z povolání je vojákem z povolání (dále jen "voják") je občan, který vojenskou činnou službu vykonává jako svoje zaměstnání. Voják je ve služebním poměru k České republice. Občan může být povolán do služebního poměru jen na základě vlastní žádosti.

Dle ust. § 2 odst. 2 zák. č. 221/1999 Sb. o vojácích z povolání právní úkony ve věcech služebního poměru jménem České republiky činí služební orgány, kterými jsou prezident republiky (dále jen "prezident"), ministr obrany (dále jen "ministr") a v rozsahu určeném rozkazem prezidenta nebo rozkazem ministra velitelé, náčelníci, ředitelé a jiní vedoucí zaměstnanci.

Dle ust. § 47 odst. 1 zák. č. 221/1999 Sb. o vojácích z povolání voják může výjimečně vykonávat výdělečnou činnost pouze s písemným souhlasem služebního orgánu, neovlivní-li tato činnost výkon jeho služby nebo jiný důležitý zájem ozbrojených sil.

Po výše uvedeném dokazování a zhodnocení všech důkazů jednotlivě i v jejich vzájemné souvislosti dle ust. § 132 o.s.ř. dospěl soud k závěru, že žaloba, která byla podána včas je důvodná. Skutková zjištění opřel soud o shora provedené důkazy.

Žalobci vznikl u žalované pracovní poměr jmenováním tehdejšími ředitelem žalované Mgr. Danielem Hermanem dne 1.8.2012 do funkce 1.náměstka ředitele žalované na zkrácený pracovní úvazek v rozsahu 32 hod týdně, s místem výkonu práce Praha. Žalobce, který byl a je současně vojákem z povolání, požádal Ministerstvo obrany ČR o souhlas s výkonem výdělečné činnosti u žalované. Personální rozkaz výjimečně povolující výkon výdělečné činnosti formou pracovního poměru na částečný úvazek u žalované byl žalobci vydán ředitelem Ředitelství personální podpory dne 16.7.2012. Dne 11.4.2013 byla do funkce ředitele žalované jmenována Mgr. Pavla Foglová, která žalobci sdělila, že ve funkci 1.náměstka může žalobce setrvat, bude-li shoda mezi ním a jejím poradcem, případně mu může nabídnout pozici ředitele edičního odboru, která však v té době nebyla volná. Zda mezi žalobcem a žalovanou došlo ke dvěma schůzkám, a to dne 12.4.2013 a dne 15.4.2013, jak tvrdí žalobce či ke třem schůzkám, a to dne 11.4.2013, 12.4.2013 a dne 15.4.2013, jak tvrdí ředitelka žalované není podstatné, podstatné je to, že dne 15.4.2013, kdy byl žalobce odvolán z funkce a bezprostředně poté mu byla dána i výpověď z pracovního poměru, nebyla ze strany žalované nabídnuta žalobci žádná jiná pracovní pozice odpovídající kvalifikaci a zdravotnímu stavu žalobce, ačkoliv žalovaná k tomuto dni disponovala několika těmito požadavkům odpovídajícími volnými pracovními místy. Bylo prokázáno, že ke dni 15.4.2013 žalovaná disponovala celkem třemi volnými pracovními místy s odpovídající kvalifikací a zdravotním stavem žalobce, a to jedním pracovní místem s částečným pracovním úvazkem, a to v odboru zkoumání totalitních režimů, v oddělení dokumentace na pozici redaktor, kde bylo požadováno VŠ vzdělání z oboru historie s platovým zařazením v 11.platové třídě. Dále disponovala v tomtéž odboru, ve skupině vzdělávání, pracovní pozici redaktor na plný pracovní úvazek s požadavkem VŠ vzdělání z oboru historie s platovým zařazením v 11.platové třídě a v odboru edičním, v oddělení publikací, na pozici redaktor na plný pracovní úvazek, kde bylo požadováno VŠ vzdělání z oboru historie s platovým zařazením v 11.platové třídě. Žádné z těchto tří pracovních míst však žalobci nabídnuto nebylo, přičemž není rozhodné, že ani jedna z těchto tří pracovních pozic není v 15.platové třídě jako byla pracovní pozice funkce 1.náměstka ředitele. Podstatným je, že pracovní pozice odpovídají zdravotnímu stavu žalobce i jeho vysokoškolskému vzdělání z oboru historie (kvalifikaci). Pokud jde o argument žalované, že na pracovní pozici redaktora ve skupině vzdělávání v odboru zkoumání totalitních režimů je podmínka plný pracovní úvazek, přičemž žalobce měl souhlas od Ministerstva obrany jen s částečným pracovním úvazkem, pak je soud toho názoru, že při nabídce takové pracovní pozice bylo na žalobci, aby si - v případě zájmu o tuto pracovní pozici - obstaral souhlas s výkonem výdělečné činnosti na plný úvazek u žalované. Dále soud dospěl k závěru, že nelze považovat za splnění nabídky dalšího pracovního zařazení na jinou práci odpovídající jeho zdravotnímu stavu a kvalifikaci nabídnutí pracovního místa (v tomto případě pracovní místo ředitele edičního odboru), které v době výpovědi nebylo volné.

Pro úplnost soud uvádí, že požaduje-li zákon, aby právní úkon byl s příslušným orgánem pouze projednán, není právní úkon neplatný, i když k tomuto projednání nedošlo.

Zcela úspěšnému žalobci přiznal soud podle ust. § 142 odst. 1 o.s.ř. náhradu nákladů řízení spočívající v I.stupni řízení v zaplaceném soudním poplatku ve výši 2.000,- Kč a dále přiznal odměnu advokáta ve výši 12.500,- Kč za pět úkonů po 2.500,- Kč (převzetí a příprava zastoupení, sepsání žaloby, účast u jednání dne 18.12.2013, dne 19.3.2014) dle § 9 odst. 3, § 11 odst. 1, písm. a), b), g) vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu, dále přiznal náhradu jeho hotových výdajů ve výši 1.500,- Kč za pět úkonů právní služby po 300,- Kč dle § 13 odst. 3 vyhl. č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu (ve znění platném ke dni podání žaloby). Žalované soud takto uložil povinnost nahradit náklady žalobce ve výši celkem 16.000,- Kč. Dále soud postupoval podle příkazu ust. § 149 odst. 1 a 160 odst. 1 o.s.ř.

Poučení: Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení k Městskému soudu v Praze prostřednictvím Obvodního soudu pro Prahu 3.

V Praze dne 2. dubna 2014

Mgr. Kamila Petrusová, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Dana Evangelistová

DAT 62

PRÍLOHA č. 2

ADVOKÁTNÍ KANCELÁŘ

10-06-2014

DORUČENO / ODESLÁNO

Číslo jednací: 17 C 225/2013 - 57

EB
LM

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Obvodní soud pro Prahu 3 rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Markéty Písařikové a členů senátu Anety Korbholzové a Jana Jonáše ve věci žalobce (žalobkyně): **Patrik Košíček**, nar. [redacted], bytem [redacted], zastoupeného (zastoupené): JUDr. Michalem Pacovským, advokátem se sídlem Nad Rokoskou 38, 182 00, Praha 8 proti žalovanému (žalované): **Česká republika - Ústav pro studium totalitních režimů**, se sídlem Síwecova 2, 130 00, Praha 3, IČ: 75112779 zastoupenému (zastoupené): Mgr. Evou Zenklovou, advokátem se sídlem Vodičkova 791/39, 110 00, Praha 1, o neplatnost rozvázání pracovního poměru a zaplacení částky 419.749,- Kč

t a k t o :

- I. Žaloba s tím, že se určuje neplatnost výpovědi z pracovního poměru ze dne 15.5.2013, kterou obdržel žalobce od žalovaného dne 3.6.2013, se **z a m í t á.**
- II. Žaloba s tím, že žalovaný je povinen zaplatit žalobci částku 419.749,- Kč se **z a m í t á.**
- III. Žalobce je povinen zaplatit žalovanému na náhradu nákladů řízení částku, 61.440,- Kč, a to do 3 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám právní zástupkyně žalovaného.

Odůvodnění

(1) Žalobním návrhem ze dne 6.8.2013, soudu doručen 13.8.2013, se žalobce domáhal určení neplatnosti výpovědi pracovního poměru, kterou dal žalovaný žalobci dne 15.5.2013. Žalobce uvedl, že vykonával funkci ředitele odboru edičního, a to až do dne 7.5.2013, kdy oznámil žalovanému svoji rezignaci na tuto funkci. Dne 9.5.2013 pak od žalovaného obdržel dokument datovaný 7.5.2013 označený jako „nabídka pracovních příležitostí pro pana Mgr. Patrika Košického po jeho vzdání se funkce“. Dne 10.5.2013 oznámil žalobce žalovanému, že nabídku považuje za zmatečnou a nepřesnou, požádal o nový návrh včetně relevantních platových údajů a náplní pracovní činnosti. Na toto však žalovaný zareagoval tak, že dne 10.5.2013 dal žalobci výpověď podle § 52 písm.c) zákoníku práce. Výpověď žalobce převzal na poště dne 15.5.2013. Dopisem ze 14.6.2013 oznámil žalobce žalovanému, že výpověď považuje za neplatnou a na svém zaměstnávání dále trvá.

(2) Žalobce výpověď považuje za neplatnou, když podle jeho právního názoru žalovaný nesplnil nabídkovou povinnost řádně, dále pak ve výpovědi uvedl, že pro něj nemá pracovní místo, které by odpovídalo žalobcově kvalifikaci a zdravotnímu stavu, přesto mu s ohledem na zachování korektních vztahů nabídl seznam (aktuálních) volných míst. Ačkoliv se žalobce od nabídky ze dne 7.5.2013 odmítl, mu žalovaný nabídnout místo ředitele Kanceláře Ústavu, ale do této dne 9.5.2013 jmenoval Ing. Mgr. Michaela Pelíška. Taktéž žalobce argumentoval tím, že výpověď nebyla podle § 61 zákoníku práce projednána s odborovou organizací.

(3) Žalovaný se k žalobě vyjádřil tak, že žalobce se skutečně vzdal své funkce dopisem ze dne 7.5.2013, proto výkon funkce skončil podle § 73a zákoníku práce dne 8.5.2013 (státní svátek). Následující pracovní den sdělil žalovaný žalobci, že pro něj nemá žádné volné místo, které by odpovídalo jeho zdravotnímu stavu a kvalifikaci, přesto mu předal seznam volných míst k 9.5.2013. Na tuto skutečně žalobce reagoval dopisem ze dne 10.5.2013, s tím, že návrh žalovaného je zmatečný a požádal o předložení adekvátního návrhu, včetně relevantních platových údajů. Toto však žalovaný odmítá. Nabídl žalobci celkem 17 pozic s uvedením platového zařazení. Z popisu vyžadovaného vzdělání pro jednotlivé nabízené pozice je patrné, že žalovaný neměl pro žalobce místo, které by odpovídalo jeho vzdělání (VŠ filozofie, Univerzita Komenského v Bratislavě). Pokud se týče funkce ředitele Kanceláře, pak podle katalogu prací uvedených v nařízení vlády č. 222/2010 Sb., je jako nejnáročnější pracovní činnost pro toto místo uvedeno: tvorba návrhů koncepčně nových právních předpisů s celostátní působností nebo právních úprav věcí dosud zákony neupravených nebo komunitárních předpisů nebo jejich komplexní posuzování v připomínkovém řízení nebo zpracovávání zásadních komplexních stanovisek k těmto předpisům. Tedy zastupuje žalovaného před soudy, v legislativním procesu aj. Kvalifikačním předpokladem je vzdělání právníckého směru. Skutečnost, že sice žalobce v minulosti tuto pozici zastával, nemůže nahradit nedostatek právníckého vzdělání. Co se týče námitky, že výpověď nebyla projednána s odborovou organizací, pak tato není důvodná, žalovaný tuto projednal dne 14.5.2013.

(4) Před jednáním ve věci samé žalobce navrhl změnu žaloby spočívající v jejím rozšíření, když vedle toho, aby soud určil neplatnost výpovědi, se domáhal částky 419.749,- Kč (5x 83.949,- Kč) jako náhradu za 5 průměrných měsíčních výdělků za dobu od 14.6.2013 do 19.11.2013. V tomto směru odkazuje na ust. § 69 odst. 1 zákoníku práce (neplatné rozvázání pracovního poměru). Co se týče namítaného nedostatku právnického vzdělání, pak žalobce uvádí, že žalovaný se nechává zastoupit advokátkou.

(5) Z provedeného dokazování soud zjistil následující skutkový stav:

(6) Žalobce byl zaměstnancem žalovaného na základě pracovní smlouvy ze dne 18.8.2010, přijímán byl na pozici referent státní správy a samosprávy (*pracovní smlouva ze dne 18.8.2010*). Skutečnost, že žalobce byl u žalovaného v pracovním poměru a zastával funkci ředitele odboru edičního byla mezi účastníky nesporná (§ 120 odst. 4 o.s.ř.), soud provedl důkaz popisem *pracovní činnosti ředitele odboru edičního*, z níž zjistil, že žalobce měl na starosti jako nenáročnější činnost - činnost 12.1. vytváření koncepce tištěných a elektronických médií s celostátní působností, jejich odborné, technické a věcné úrovně a koordinace procesu jejich tvorby, produkce a distribuce.

(7) Dne 7.4.2013 v 9,10 hod.prostřednictvím podatelny předal žalobce ředitelce Ústavu pro studium totalitních režimů Mgr. Pavle Foglové dopis, ve kterém uvedl, že ač byla Radou ÚSTR prezentovaná jako manažersky schopná ředitelka, opak je pravdou, ve svých mediálních vystoupeních poškozuje bývalé vedení, zaměstnance ústavu i ústav jako celek, vrcholem čehož byla tisková konference 3.5.2013. Uvedl, že do 2.5.2013 řídil odd. legislativní i právní a v gesci měl též personální skupinu. Absence manažerských a odborných schopností, jakož i lidských kvalit nového vedení ústavu, jeho účelové a diskriminační jednání a soustavné poškozování dobrého jména ústavu a jeho zaměstnanců žalobce přimělo rezignovat na funkci ředitele odboru edičního, kteréhož místa se tímto ve smyslu ustanovení § 73 odst.1 zákoníku práce k dnešnímu dni vzdává a nehodlá se tak dále z pozice vedoucí funkce účastnit cílené likvidace instituce, která si za 5 let svého působení uhládila své oprávněné postavení nejenom v české společnosti, ale i v zahraničí (*rezignační dopis žalobce ze dne 7.5.2013, údaj o hodině pak z dopisu žalobce ze dne 10.5.2013*).

(8) Na tento dopis žalovaný reagoval dopisem datovaným 7.4.2013, který žalobce převzal dne 9.5.2013, ve kterém uvedl, že vzdáním se funkce pracovní poměr nekončí, zaměstnavatel je podle § 73a zákoníku práce povinen navrhnout změnu pracovního zařazení na jinou práci, která odpovídá žalobcově kvalifikaci a zdravotnímu stavu, pokud zaměstnavatel má takovou práci k dispozici. Proto k dopisu přikládá seznam aktuální volných míst spolu s bližší specifikací jednotlivých pozic. Zároveň požádal, aby do 10.5.2013 do 13,00 hod. sdělil žalovanému, zdali některou z pozic přijímá či že o žádnou nemá zájem. Pokud se do uvedené doby nevyjádří, bude žalovaný vycházet z toho, že o žádnou z pozic žalobce zájem nemá (*dopis ze datovaný dne 7.4.2013*). Přílohou tohoto dopisu, který si žalobce převzal osobně v kanceláři ředitelky Ústavu dne 9.5.2013 kolem 10,00 či 10,30 (*výpověď svědka Mgr. Ing. Michaela Pelíška*) byl „seznam volných pozic v ÚSTR vč.platu Mgr. Košícký“ s dalšími listy obsahujícími popisy pracovních činností nabízených pozic. Na seznamu je celkem 17 pozic, z toho 6 na plný pracovní úvazek na dobu neurčitou, 4 pozice na plný pracovní úvazek na dobu určitou, 7 kratších pracovních úvazků, včetně zařazení v platové třídě a cifernou hodnotou tarifního platu (u 100% úvazků od 14.540,- Kč až po

25.700,- Kč) a požadovaným vzděláním. Soud provedl důkaz *10 přiloženými listy popisu pracovních činností*, přičemž z těchto zjistil, že tyto uvádějí pracovní činnost pro pozice redaktor, technický pracovník, bezpečnostní ředitel, referent státní správy a samosprávy a systémový inženýr.

(9) Soud vyslechl *Mgr. Ing. Peliška jako svědka*, tento ve své svědecké výpovědi uvedl, že mu v dubnu 2013 volala ředitelka Mgr. Foglová, že hledá člověka s právnickým vzděláním, svědek byl ve výpovědní lhůtě od předchozího zaměstnavatele Veolia a.s., svědek řekl, že by o místo měl zájem, zároveň hledal zaměstnání i jinde. Dne 7.5.2013 mu ředitelka volala, že se uvolnilo místo ředitele Kanceláře Ústavu a zdali by jej neakceptoval, s čímž svědek souhlasil a pracovní smlouvu podepsal 9.5.2013 v 9,00 hod. Datum pak souhlasí se *jmenovacím dekretem ze dne 9.5.2013*. Mezi nejnáročnější pracovní činnost pro tuto pozici patří podle *popisu pracovních činností* – činnost 14.1. tvorba návrhů koncepčně nových právních předpisů s celostátní působností nebo právních úprav věcí dosud zákony neupravených nebo komunitárních předpisů nebo jejich komplexní posuzování v připomínkovém řízení nebo zpracovávání zásadních komplexních stanovisek k těmto předpisům. Dále je uvedeno, že zastupuje Ústav v legislativním procesu a v řízení před soudy. Svědek dále ve výpovědi pokračoval, byl přítomen schůzky mezi Mgr. Foglovou a žalobcem dne 9.5.2013 cca v 10,00 hod., žalobce se choval velmi korektně, ředitelka mu sdělila, že volné místo pro něj nemá, ale dala mu seznam všech volných míst v ústavu. Podle doloženého platového výměru je ředitel Kanceláře zařazen do 14. platové třídy s tarifním platem 22.160,- Kč a příplatkem za vedení 12.800,- Kč.

(10) Z doloženého *vysokoškolského diplomu žalobce* má soud za prokázané, že žalobce je absolvent Univerzity Komenského v Bratislavě, obor filozofie. Žalobce v minulosti funkci ředitele Kanceláře Ústavu zastával, což má soud za prokázané z jeho *pracovní smlouvy ze dne 10.1.2008, jmenovacího dekretu z 10.1.2008*. Podle doloženého *popisu pracovních činností z 10.1.2008* pro tuto pozici se na pracovních činnostech vyžadovaných po Mgr. M. Peliškovi nic nezměnilo. Žalobce byl z této funkce odvolán dne 1.4.2010 (*odvolání ze dne 1.4.2010*).

(11) Na tento dopis reagoval žalobce dne 10.5.2013, uvedl, že nabídkový dopis datovaný dne 7.4.2013 má řadu formálních a věcných nedostatků. Mezi formální pak patří, že dopis je datovaný 7.4.2013, v té době Mgr. Foglová ještě nebyla ve funkci a dopis bude v pracovněprávním sporu zřejmě shledán neplatným, jako adresa žalobce je uvedena adresa sídla žalovaného, není uveden počet listů přílohy. Mezi věcné nedostatky pak řadí to, že v seznamu jsou i pozice, které jsou pod jeho vzdělání, zdali jakési číslo v poslední kolonce je celková výše platu nebo základní plat v dané platové třídě, či je v tom zahrnut osobní příplatek, a že je zarážející, když na tiskové konferenci 3.5.2013 ředitelka ústavu oznámila, že nebude mít na prosincové výplaty, přesto si dovoluje nabídnout volné pracovní pozice, když má za to, že nejsou rozpočtově kryty. Navíc porušila zákoník práce, když žalobci nenabídla pozici ředitele Kanceláře Ústavu, ale dne 9.5.2013 ji obsadila Mgr. M. Peliškem. Náplně pracovních činností, které obdržel, se týkaly pouze 15 pozic, přičemž se jednalo o xerokopie již dříve převzatých náplní příslušnými zaměstnanci, někdy i s podpisy původních zaměstnanců, navíc neaktualizované podle poslední právní úpravy podle nařízení vl. 222/2010 Sb. Proto dopis nelze považovat za nabídku podle § 73a odst. 2 zákoníku práce, je zmatečná. Zároveň oznámil, že odjíždí na křtiny syna na Slovensko, má rádně schválenou

dovolenou; vrací se až 23.5.2013 a poté se bude zdržovat v Praze na korespondenční adrese (dopis ze dne 10.5.2013).

(12) Dne 13.5.2013 se pak konalo jednání vedení ÚSTR s odborovými organizacemi, na kterém ředitelka žalovaného oznámila jména odvolaných zaměstnanců nebo zaměstnaneček, kteří se vzdali funkce s tím, že jim byly nabídnuty volné pozice v ústavu, pokud nepřijmou, pak dostanou výpověď. Byl projednán postup i v případě žalobce, ZO ÚSTR shledala bod za projednaný, druhé 2 organizace nikoliv (zápis z jednání ze dne 14.5.2013).

(13) Dopisem ze dne 15.5.2013 pak dal žalovaný žalobci výpověď, když se žalobce vzdal funkce ředitele odboru edičního, do 10.5.2013 do 13,00 hod. žádnou z nabízených pozic neakceptoval, dává mu žalovaný výpověď pro nadbytečnost (§ 52 písm.c) zákoníku práce), počínaje tímto dnem je žalobce na tzv. překážkách ve smyslu ust. § 208 zákoníku práce a do skončení pracovního poměru mu náleží náhrada platu ve výši průměrného výdělku. Protože se pracovní místo neruší, nenáleží žalobci odstupné (výpověď ze dne 15.5.2013).

(14) Dopisem ze dne 13.6.2013 žalobce uvedl, že výpověď mu byla doručena poštou dne 3.6.2013, výpověď považuje za neplatnou a trvá na svém dalším zaměstnávání (dopis ze dne 13.6.2013). Na toto reagoval žalovaný sdělením, že na výpovědi trvá (dopis ze dne 8.7.2013).

(15) Z takto provedeného dokazování soud učinil následující závěr o skutkovém stavu: žalobce se dne 7.5.2013 vzdal funkce ředitele odboru edičního, 9.5.2013 mu byl učiněn návrh na změnu jako pracovního zařazení s detailním popisem platu i pracovní činnosti a dána lhůta, aby do 10.5.2013 oznámil, zdali některou z nabídnutých aktuálně volných pozic akceptuje. Žalobce tento návrh považoval za zmatečný a žádnou z pozic neakceptoval s tím, že mu nebylo nabídnuto místo ředitele Kanceláře Ústavu, které bylo obsazeno 9.5.2013, přičemž mělo být nabídnuto žalobci. Pro výkon této činnosti je však vyžadováno vysokoškolské právnické vzdělání (viz právní rozbor níže), žalobce je absolventem oboru filozofie. Žalovaný následně dne 13.5.2013 projednal výpověď žalobci s odborovými organizacemi a dne 15.5.2013 dal výpověď žalobci, kterou si tento převzal až 3.6.2013 prostřednictvím poštovního doručovatele. Zároveň žalovaný sdělil žalobci, že jsou překážky na straně zaměstnavatele podle § 208 zákoníku práce.

(16) Po výše uvedeném dokazování a zhodnocení všech důkazů jednotlivě i v jejich vzájemné souvislosti dle ust. § 132 o.s.ř. dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná. Skutková zjištění opřel soud o shora provedené důkazy, o jejichž pravosti a/nebo pravdivosti soud neměl pochybností. Soud neprovedl všechny navržené důkazy ve věci, když z již provedených byl zcela objasněn skutkový stav věci a zbývající byly pro rozhodnutí nadbytečné s ohledem na skutkový závěr, ke kterému soud po provedeném dokazování dospěl.

(17) Podle ust. § 73 odst. 1) zákona č. 262/2006 Sb, zákoník práce (dále jen „ZP“) platí, že vedoucí zaměstnanec se může tohoto místa vzdát. Podle ust. § 73a odst. 1) ZP odvolání nebo vzdání se pracovního místa vedoucího zaměstnance musí být provedeno písemně. Výkon práce na pracovním místě vedoucího zaměstnance končí dnem následujícím

po doručení odvolání nebo vzdání se tohoto místa, nebyl-li v odvolání nebo vzdání se pracovního místa uveden den pozdější. Co se týče obecných právních institutů a výkladu k právním úkonům (nyní právní jednání), ZP odkazuje prostřednictvím § 4 na předpisy občanského práva. Ohledně počítání lhůt pak platilo ust. § 122 odst. 3 obč.zák., podle kterého, případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Žalobce se vzdal funkce vedoucího dne 7.5.2013, následující pracovní den byl až 9.5.2013 (neboť 8.5.2013 byl státní svátek). Výkon funkce tedy žalobci skončil dne 9.5.2013.

(18) Podle ust. § 73a odst. 2 ZP platí, že odvoláním nebo vzdáním se pracovního místa vedoucího zaměstnance pracovní poměr nekončí; zaměstnavatel je povinen tomuto zaměstnanci navrhnout změnu jeho dalšího pracovního zařazení u zaměstnavatele na jinou práci odpovídající jeho zdravotnímu stavu a kvalifikaci. Jestliže zaměstnavatel nemá pro zaměstnance takovou práci, nebo ji zaměstnanec odmítne, jde o překážku v práci na straně zaměstnavatele a současně platí, že je dán výpovědní důvod podle § 52 písm. c); odstupné poskytnuté zaměstnanci při organizačních změnách náleží jen v případě rozvázání pracovního poměru po odvolání z místa vedoucího zaměstnance v souvislosti se zrušením tohoto místa v důsledku organizační změny.

(19) Žalovaný dne 9.5.2013 nabídl žalobci změnu jeho dalšího pracovního zařazení, když mu dal seznam všech aktuálních neobsazených míst. Pokud žalobce namítal, že nabídka je zmatečná, upozorňoval na formální nedostatky, pak princip právní jistoty se promítá i do vztahu učiněných právních úkonů a následného vyslovení jejich neplatnosti (např. § 574 zák. č. 89/2012 Sb., občanský zákoník) a to tak, že na právní úkon se hledí spíše jako na platný než jako na neplatný, chyby v psaní a počtech nebo v dataci (7.4.2013) nezpůsobí bez dalšího neplatnost právního úkonu jako takového. Soud shledal učiněnou ofertou ze strany zaměstnavatele právně perfektní, pokud se týče připojené lhůty pro přijetí nebo odmítnutí nabídky, pak tuto soud považuje za přiměřenou s ohledem na větu druhou ust. § 73a odst. 2 ZP, protože následujícím dnem je takový zaměstnanec na tzv. překážkách podle ust. § 207 a násl. ZP a zároveň je dán výpovědní důvod podle § 52 písm. c) ZP.

(20) Z projevu žalobce ze dne 10.5.2013 soud nedovodil nic jiného, než že ofertu žalovaného odmítl. Pokud jde o pozici ředitele Kanceláře Ústavu, pak soud má za to, že pozice již byla obsazena a krom dalšího že žalobce nemá odpovídající kvalifikaci k zastávání této pozice (byť tuto v minulosti zastával). S ohledem na činnost vykonávanou v této pozici je i podle závěru soudu potřebnou kvalifikací vysokoškolské právnické vzdělání magisterského směru, a to s odkazem na to, že aby se žalovaný mohl kvalifikovaně zapojit do legislativního procesu, pak k tomuto je nutná státní zkouška z teorie práva (min. znalost o hypotézách, dispozicích a sankcích právní normy), a k tomu, aby mohl zastupovat zaměstnavatele před soudy, pak platí, že v mnohých případech je procesními předpisy vyžadováno doložení právnického vzdělání (např. § 241 o.s.ř., § 105 s.ř.s.). Skutečnost, že žalobce tuto pozici v minulosti zastával, nemění nic na tom, že podle závěrů soudu nespĺňuje kvalifikační kritéria pro výkon této činnosti (práce).

(21) Žalovaný tedy byl oprávněn dát žalobci výpověď podle ust. § 52 písm. c) ZP, s tím, že tato výpověď byla dne 13.5.2013 projednána s odborovými organizacemi (neprojednání by nezpůsobilo neplatnost viz. § 19 odst. 2 ZP), tato je datována 15.5.2013 a doručena byla prostřednictvím poštovního doručovatele dne 3.6.2013 (§ 336 ZP). Pracovní poměr tedy zanikl dne 31.8.2013 (§ 51 odst. 1 ZP). Výpověď z pracovního poměru byla

soudem shledána právně perfektní a zcela po právu. Proto soud žalobu (podanou včas § 72 ZP) ve výroku I. zamítnul.

(22) Co se týče požadovaného zaplacení částky 419.749,- Kč, pak tato byla žalobcem nárokována podle ust. § 69 odst. 1 ZP, tedy jako nárok z neplatného rozvázání pracovního poměru. S ohledem na toto, že tento nárok byl odvislý od výroku I., a soud dovodil, že v dané věci se o neplatné rozvázání pracovního poměru nejedná, nárok meritorně nezkoumal a jako nárok závislý jej též ve výroku II. zamítnul.

(23) Nákladový výrok je odůvodněn podle ust. § 142 odst. 1 o.s.ř., když žalovaný měl ve věci plný úspěch (žaloba byla zcela zmítnuta). Náhrada nákladů řízení je tvořena odměnou advokáta podle vyhl. 177/1996 Sb., ve výši 59.640,- Kč (za 6 úkonů právní služby - příprava a převzetí, 3x vyjádření ve věci samé, 2x účast na soudním jednání), přičemž sazba za 1 úkon podle ust. § 8 odst. 1 a § 7 bod 6 cit. vyhl. činí 9.940,- Kč, 6x nákladový paušál za 6 úkonů právní služby podle ust. § 13 odst. 3 vyhl. 177/1996 Sb., advokátní tarif, v celk. výši 1.800,- Kč. Celkem náklady řízení činí částku 61.440,- Kč.

(24) Uložené lhůty k plnění jsou lhůtami zákonnými (§ 160 odst. 1 o.s.ř.), na zákonné platební místo (§ 149 odst. 1 o.s.ř.).

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení k Městskému soudu v Praze prostřednictvím Obvodního soudu pro Prahu 3.

Nesplní-li povinný dobrovolně co mu ukládá vykonatelné rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí podle části šesté o.s.ř. nebo návrh na soudní exekuci podle zák. č. 120/2001 Sb., jímž se vydává exekuční řád.

V Praze dne 30. dubna 2014

JUDr. Markéta Písaříková, v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Eva Vacková

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Obvodní soud pro Prahu 3 rozhodl v senátu složeném z předsedkyně senátu JUDr. Markéty Písařikové a členů senátu Jana Jonáše a Jiřího Nárovce ve věci žalobce (žalobkyně): **Mgr. Daniel Herman**, nar. [redacted] bytem [redacted], zastoupeného (zastoupené): JUDr. Michal Pacovský, advokátem se sídlem Nad Rokoskou 38, 182 00, Praha 8 proti žalovanému (žalované): **Ústav pro studium totalitních režimů**, se sídlem Siwiewcova 2, 130 00, Praha 3, IČ: 75112779 zastoupenému (zastoupené): Mgr. Eva Zenklová, advokátem se sídlem Vodičkova 791/39, 110 00, Praha 1, neplatnost rozvázání pracovního poměru

t a k t o :

- I. Určuje se, že odvolání žalobce z funkce ředitele ze dne 10.4.2013, doručené žalobci též den, je neplatné.
- II. Určuje se, že výpověď z pracovního poměru ze dne 12.4.2013, kterou dal žalovaný žalobci, je neplatná.
- III. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci na náhradu nákladů řízení částku 48.044,- Kč, a to do 3 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupce žalobce.

O d ů v o d n ě n í

(1) Žalobním návrhem ze dne 16.5.2013 se žalobce domáhal určení toho, že odvolání žalobce z funkce ředitele ze dne 10.4.2013, doručené žalobci dne 10.4.2013, je neplatné, a že výpověď z pracovního poměru mezi účastníky ze dne 12.4.2013, doručená žalobci dne 12.4.2013, je neplatná. Žalobce uvedl, že pracovní poměr mezi účastníky byl založen jmenováním žalobce na místo ředitele Ústavu ke dni 16.8.2010 a rozhodnutím Rady

žalovaného (dále jen „Rada ÚSTR“) ze dne 12.8.2010. Jmenování žalobce Radou ÚSTR i následné uzavření pracovního poměru bylo na dobu určitou od 16.8.2010 do 15.8.2015. Odvolání i výpověď považuje žalobce za neplatné, a to proto, že jej Rada ÚSTR odvolala neplatně, když pro odvolání hlasovalo 5 z 6ti členů, přičemž 3 nebyli zvoleni platně, Rada ÚSTR nemohla žalobce odvolat, když byl jmenován na dobu určitou, a pokud ano, tak pracovní poměr byl rozvázán neplatně.

(2) Své námitky dále rozvedl tak, že dle ust. § 7 odst. 6 zákona č. 181/2007 Sb., o Ústavu pro studium totalitních režimů a o Archivu bezpečnostních složek, platí, že členství v Radě je neslučitelné s členstvím v politické straně nebo v politickém hnutí, podmínky je třeba vykládat extenzivně, tedy tak, že by člen Rady neměl být aktivní nebo angažovaný v politických záležitostech. Zvolení radní v době svého zvolení byli členy politických stran nebo hnutí, přičemž členství v Radě vzniká okamžikem volby Senátem, tedy od počátku byla volba neplatná. PhDr. Jan Bureš spolupracoval s ČSSD, Mgr. Michal Uhl spolupracoval se Stranou Zelených, Mgr. Lukáš Jelínek je členem představenstva Masarykovy Dělnické Akademie. Tito své členství pouze přerušili, tedy požadovaného hlasovacího kvóra nebylo dosaženo.

(3) Pokud se týče neplatnosti odvolání, pak žalobce byl jmenován na dobu určitou a v odvolání chyběl relevantní důvod odvolání, žalobce se zúčastnil výběrového řízení s programem, ve kterém rozdělil úkoly při vedení Ústavu podle jejich časových kritérií, Rada při odvolání nemohla posoudit, zda plnil úkoly, které mu byly při nástupu do funkce dány. Označil náleží Pl.ÚS 25/07 a uvedl, že žalobce má právo na nerušený výkon veřejné funkce včetně práva před protiprávním zbavením této funkce. Dále zmínil rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR 21Cdo 1407/2004. Podle názoru žalobce nebyly dány věcné důvody pro jeho odvolání, žalobce byl dehonestován jako vedoucí pracovník, v lednu 2013 obdržel mimořádnou odměnu a v dubnu 2013 byl odvolán, žalobce neví, v čem manažersky v očích Rady selhal, a toto by Rada měla prokázat. Žalobce má za to, že byl odvolán z politických důvodů, což je v rozporu se zákonem č. 181/2007 Sb.

(4) K neplatnosti výpovědi z pracovního poměru žalobce uvedl, že v okamžiku jeho odvolání z funkce bylo v Ústavu neobsazeno více pracovních míst, zejména místo mluvčího. Tato pozice žalobci nabídnuta nebyla, vzápětí byla na tuto pracovní pozici přijata jiná osoba. Přitom před nástupem do funkce ředitele Ústavu žalobce působil jako tiskový mluvčí a vedoucí tiskového oddělení České biskupské konference v Praze, dále jako vedoucí informační kanceláře Ministerstva kultury ČR.

(5) Žalovaný se k žalobě vyjádřil tak, že nárok uplatněný žalobcem neuznává. Co se týče námitky žalobce týkající se platného zvolení členů Rady ÚSTR, pak žalovaný není pasivně legitimován. Navíc žalobce vykládá pojem členství v politické straně extenzivně. Co se týče odvolání, pak podle ust. § 73 zák.č.262/2006 Sb. (dále jen „ZP“) platí, že v případech uvedených v § 33 odst.3 může ten, kdo je příslušný ke jmenování, vedoucího zaměstnance z pracovního místa odvolat, vedoucí zaměstnanec se může tohoto místa rovněž vzdát. Podle ust. § 73a odst.1 ZP platí, že odvolání nebo vzdání se pracovního místa vedoucího zaměstnance musí být provedeno písemně. Výkon práce na pracovním místě vedoucího zaměstnance končí dnem následujícím po doručení odvolání nebo vzdání se tohoto místa, nebyl-li v odvolání nebo vzdání se tohoto pracovního místa uveden den pozdější. Podle ust. § 9 odst. 1 písm. b) zák.č. 181/2007 Sb. Do působnosti Rady náleží jmenovat a odvolávat ředitele a dohlížet na jeho činnost. Podle jednacího řádu Rady pak platí, že návrh na odvolání z místa ředitele Ústavu projedná Rada, je-li zařazen na program jednání. Na program jednání jej předseda

Rady navrhne, obdrží-li návrh člena Rady. Žalovaný má za to, že žalobou na určení neplatnosti rozvázání pracovního poměru nelze napadat odvolání žalobce ze dne 10.4.2013. Ředitele Ústavu lze odvolat kdykoliv z jakéhokoliv důvodu či bez jeho uvedení. Pokud se týče výpovědi z pracovního poměru, pak jak vyplývá z přehledu volných míst ke dni 11.4.2013, v Ústavu nebyla jediná pracovní pozice, která by odpovídala zdravotnímu stavu a kvalifikaci žalobce. Pracovní pozice tiskového mluvčího byla obsazena dne 11.4.2013 Mgr. Pavlem Ryjáčkem. Toto své vyjádření žalovaný doplnil dne 18.11.2013 tak, že uvedl, že soud se nemá zabývat důvody odvolání žalobce z funkce ředitele. Přesto doplňuje, že hlavními důvody byla špatná personální politika (Ústav opustilo mnoho kvalitních vědeckých pracovníků, a to i na základě výpovědi ze strany zaměstnavatele, dokončené doktorandské studium mělo pouze 8,6% vědeckých pracovníků, v Ústavu nepůsobil ani jediný docent nebo profesor); chyby v digitalizaci (v archivu bezpečnostních složek nebyly nastaveny jasné parametry digitalizace, nebyla stanovena ucelená koncepce); nekatalogizování fondů (digitalizované archiválie nebyly opatřeny dostatečnými popisky, v důsledku čehož je orientace pro badatele obtížná); nedostatečná odborná úroveň dosavadní publikační činnosti Ústavu (Ústav nebyl zapsán na seznam V.V.I); neefektivní vynakládání finančních prostředků (např. služební cesty) a selhání v komunikaci s Radou, kdy žalobce neodpovídal na dotazy Rady, případně dával informace neúplné nebo zkreslené.

(6) V koncentrační lhůtě žalobce dále uvedl, že pozvánka na jednání Rady dne 10.4.2013 neobsahovala bod odvolání ředitele, tento byl zařazen dodatečně až na poslední chvíli, což je nestandardní a vzbuzuje otázku, zdali to mělo zůstat tajné do poslední chvíle. Doložil, že i Inspektorát práce shledal porušení zákoníku práce, když žalovaný dal žalobci výpověď dne 12.4.2013.

(7) Žalovaný v koncentrační lhůtě uvedl, že s posledním tvrzením žalobce nesouhlasí. Žalobce navíc veřejně vystupoval v médiích v neprospěch svého zaměstnavatele, a je vyloučené, aby mohl zastávat pozici tiskového mluvčího. Předchozí ředitel Jiří Pernes byl ze své funkce odvolán již po jednom měsíci. Členové Rady mohou podle jednacího řádu dávat návrhy na změny a doplnění programu jednání v úvodu jednání Rady.

(8) Z provedeného dokazování soud zjistil následující skutkový stav:

(9) Žalobce byl jmenován ředitelem Ústavu jmenovacím dekretem na dobu od 16.8.2010 do 15.8.2015, přílohou jmenovacího dekretu byla pracovní smlouva, když v ní je uvedeno, že pracovní poměr se sjednává na dobu určitou od 16.8.2010 do 15.8.2010 s tříměsíční zkušební dobou, druh pracovní činnosti je specifikován v popisu pracovní činnosti předané zaměstnanci, pod čl. VII smlouvy je pak odkaz na ostatní ustanovení zákoníku práce (*jmenovací dekret s přílohou*). Soud rovněž provedl důkaz i nepodepsanou první stranou zápisu z 38. jednání Rady ÚSTR ze dne 12.8.2010, kde je uvedeno, že ve výběrovém řízení zvítězil žalobce počtem pěti hlasů ze sedmi členů Rady. Funkční období je pak pětileté (*nepodepsaná první stranou zápisu z 38. jednání Rady ÚSTR ze dne 12.8.2010*).

(10) Dne 10.4.2013 byl žalobce s funkcí ředitele Ústavu podle ust. § 9 odst. 1 písm. b) zákona č. 181/2007 Sb., odvolán (*odvolání ze dne 10.4.2013*). Týž den bylo vydáno tiskové prohlášení, podepsané Petruškou Šustrovou, Mgr. Lukášem Jelínkem, PhDr. Emilií Benešovou, PhDr. Janem Burčšem, Ph.D. a Mgr. Michalem Uhlem. V tomto tiskovém prohlášení se uvádí, že působení žalobce nevedlo k posílení renomé Ústavu ani k vyšší efektivitě práce ústavu a ústav byl personálně destabilizován. Vytýkáno bylo nedostatek systematického přístupu k digitalizaci, špatná úroveň odborné publikace, veřejné výstupy

mají častěji charakter bulvárních zpráv a drbů o známých lidech než seriózních a vyargumentovaných historických prací, vysoká fluktuace vědeckých pracovníků, výpovědi rozdávané v rozporu s platnou legislativou a možnost, že soudní spory budou stát ústav značné finanční náklady. Výběr ředitele bez kvalifikace historické a manažerské vedla k tomu, že byl v r. 2010 odvolán ředitel Pavel Žádek, ten se však stal ředitelem kanceláře ředitele ÚSTR.

(11) Ze zápisu z 1. jednání Rady ÚSTR z 3.1.2013 (zápis sepsán 8.1.2013) má soud za prokázané, že předsedkyní Rady byla dne 3.1.2013 zvolena Petruška Šustrová, došlo ke změně jednacího řádu, mj. byl změněn čl.4 Jednacího řádu a to tak, že bylo doplněno, že „podklady pro jednání Rady Ústavu jsou zasílány členům Rady Ústavu 7 dní před termínem jednání Rady“. Rada v tomto složení zadala žalobci, aby na příští jednání Rady předložil podklady, aby mohla být podána žádost o zařazení SI na seznam recenzovaných periodik, předložit podklady pro zařazení Ústavu na seznam v.v.i a zahájit v tomto smyslu jednání, předložit seznam všech projektů, na kterých ÚSTR pracoval v letech 2008-2012 včetně výčtu jejich garantů a termínů jejich ukončení; v případě prodloužení nebo změny projektu uvést důvody, které k tomu vedly; u každého projektu popsat jejich plánované výstupy v jednotlivých letech a uvést zda byly plněny, v případě neplnění uvést důvod; popsat jakým způsobem bylo v uvedeném období kontrolováno plnění plánovaných výstupů, popř. změny metodiky těchto kontrol; navrhnout základní řešení problematiky digitalizace; sdělit, kolik lidí pracuje na digitalizaci, na jakých úkolech (pracovní náplně jednotlivých pracovníků) a k čemu směřuje digitalizace; vypracovat studii proveditelnosti přesunu digitalizace z Ústavu pod ABS včetně delimitace pracovníků – toto do konce února 2013; zaslat nové znění jednacího řádu a zveřejnit jej na internetu, do příštího jednání předložit podrobnou strukturu digitalizačního pracoviště s popisem náplně práce jednotlivých zaměstnanců; připravit přehled zákonů a analogických institucí jiných zemí s tím, jak jsou tyto zákony dlouhé.

(12) Ze zápisu z 2. jednání Rady ÚSTR ze dne 22.1.2013 (zápis je ze dne 24.1.2013) má soud za prokázané, že předsedkyně Rady navrhla změny programu jednání, přičemž oproti schválenému programu byl zařazen bod 2) kontrola úkolů, které Rada na minulém jednání uložila žalobci. Rada shledala, že nové znění jednacího řádu nebylo zasláno, co se týče předložení podrobné struktury digitalizačního pracoviště s popisem náplně jednotlivých zaměstnanců, toto nebylo zasláno v požadované podobě, přehled zákonů analogických institucí jiných zemí předložen nebyl. Dále bylo žalobci uloženo, aby předložil Radě žádost Petra Rendeka o studium konkrétních archiválií uveřejněných v článku EZO stránky 311-315 Sborníku ABS 10/2013, vyrozumění, která Archiv zaslal všem osobám, jíž se archiválie týkaly a souhlas těchto osob se zveřejněním údajů v termínu do konce ledna. Rada konstatovala, že žalobce porušil vyhlášku č. 645/2004, tj. že na stránkách Ústavu chybí ceník a badatelský řád strukturovaný podle vyhlášky. Rada uložila žalobci předat v elektronické podobě interní předpisy ředitele Ústavu a ředitelky Archivu bezpečnostních složek, které se týkají ochrany osobních dat, strukturovanou tabulku s uvedením počtu zaměstnanců Ústavu podle jednotlivých odborů, oddělení, skupin, včetně uvedení jejich platových tříd a stupňů, dále přehlednou tabulku s uvedením data doručení žádostí o předložení archiválií ke studiu a následně data odeslání odpovědí za rok 2012, dále odpověď na otázku: kolik badatelských žádostí z celkového počtu bylo v letech 2011 a 2012 vyřízeno prostřednictvím elektronického archivu a kolik žádostí bylo vyřízeno předložením archiválií v listinné podobě, popřípadě kolik žádostí bylo v r. 2011 a 2012 vyřízeno jiným způsobem a uvést jakým, a předložit vyjádření ředitelky ABS ke lhůtám pro předkládání archiválií ke studiu; předložit platové tabulky, podle nichž jsou zaměstnanci obou institucí odměňováni - písemně a strukturované vyjádření, v jakém rozsahu jsou stanovena osobní ohodnocení (OSOH) – tj. Tabulku

procentuálního vyjádření výše OSOH k základu platu každého zaměstnance Ústavu i ABS. Uvést a předložit systém/metodiku, podle nějž jsou OSOH vypočítávány a je-li tato metodika shodná pro obě instituce; předložit písemné a strukturované vyjádření, kolik zaměstnanců Ústavu a ABS pobírá příplatky za vedení. Tabulku procentuálního vyjádření výše příplatku za vedení ve vztahu k tabulkovému základu každého zaměstnance. Metodiku, podle níž jsou příplatky za vedení stanoveny, nebo z níž lze výši příplatku za vedení odvodit; veškeré interní předpisy vztahující se k digitalizaci a vzájemné spolupráci v této oblasti vydané ředitelem Ústavu a ředitelem ABS od r. 2008 a ty, které jsou citované v rámcových, realizačních apod. smlouvách a dohodách, které byly Radě předloženy po jejím prvním jednání, zejména směrnici ředitelky ABS o přípravě archiválií a dokumentů k digitalizaci; směrnici ředitele Ústavu o provozu počítačové sítě, využívání informačního systému a organizačně technické ochraně; směrnici ředitelky ABS o provozu počítačové sítě, využívání informačního systému a organizačně technické ochraně; směrnici ředitele Ústavu a digitalizaci; směrnici ředitelky ABS, která se týká provozu elektronického archivu; ostatní platná interní nařízení (směrnice, pokyny a další) ředitele Ústavu a ředitelky ABS, která se týká digitalizace, správy a rozvoje evidencí, ochrany dat a provozu webových stránek; strukturované plány systematické digitalizace Ústavu a ABS za každý rok od r. 2008 do 2012, metodiku, podle níž byly tyto plány sestavovány a statistiku o plnění těchto plánů; metodiku, která určuje archivní popis digitalizovaných archiválií a jeho strukturu; přehled dosud digitalizovaných archiválií a dokumentů ve struktuře EI, NAD název archivního souboru – počet inventárních jednotek – počet skenů a seznam veškerých digitalizovaných archiválií a dokumentů ve struktuře EI název archivního souboru – seznam názvů inventárních jednotek: a) kolik z těchto digitalizovaných archiválií a dokumentů je opatřeno popisnými metadaty – procentuálně, b) přehlednou statistiku, kolik z těchto digitalizovaných archiválií/inventárních jednotek a dokumentů je zpřístupněno pomocí EA – procentuálně; c) přehlednou statistiku kolik inventárních jednotek bylo převedeno do EA v jednotlivých letech; d) kolik badatelských přístupových hesel a hesel vydaných zaměstnancům Ústavu a ABS a EA (rozdílně) bylo v jednotlivých letech od pořízení EA vydáno, jaký je postup při žádosti o vydání hesla, jaké jsou lhůty pro vyřízení od podání žádosti; dále jaká je struktura EA, jaké byly požadavky na funkcionality tohoto systému, a které z nich byly zprovozněny: a) jaké byly finanční náklady na pořízení systému EA, b) jaké jsou roční náklady na údržbu a rozvoj systému EA, c) kdy byl zahájen provoz EA, tj. od kdy je přístupný badatelské veřejnosti; poskytnout kopie nebo odkazy všech elektronických archivních pomůcek, tj. primárně elektronických, nikoliv naskenovaných inventářů a prozatímních inventárních soupisů; předložit veškeré smlouvy, které uzavřel Ústav a ABS se třetími stranami, na jejichž základě vzniká Ústavu nebo ABS povinnost digitalizovat na zařízení Ústavu archiválie a dokumenty Ústavu, ABS nebo smluvní strany; předložit základní dokument (upravující získávání, zpracování a používání zdrojů, včetně výstupů, validace, personálního a technického zajištění provozu, zabezpečení dat a ochrany osobních údajů), na jehož základě byla prováděna správa, provoz a další rozvoj evidenčních systémů, převzatých ve smyslu §14 odst. 1 zákona č. 181/2007 Sb. a usnesení vlády ČR č. 852 ze dne 25.7.2007 a jiných nově vyvíjených a doplňovaných datových souborů (dále jen evidenční systémy) v Ústavu a ABS v roce 2008-2012; metodiku upravující řízení přístupů, vytěžování zdrojů, převádění získaných informací do datových souborů (tzv. lustrační systém či jiné pomůcky), definování výsledných uživatelských souborů dat (např. samostatné jednoúčelové databáze či jiné pomůcky) u evidenčních systémů Ústavu a ABS v roce 2008-2012; předložit další dokumenty z let 2008-2012 (zápisy z porad, interní pokyny aj.) týkající se správy, provozu a rozvoje evidenčních systémů, zejména postupy při předávání a přebírání zdrojů dat a datových souborů pro další rozvoj evidenčních systémů, b) postupy vytěžování dat ze zdrojů a jejich další zpracování, zajištění provozu evidenčních systémů, d) postupy při převezech vytěžených dat do existujících či nově vyvíjených evidenčních systémů,

vyhodnocování uživatelských zkušeností s využíváním evidenčních systémů a f) zajištění ochrany dat a osob obsažených v evidenčních systémech; uvést kompletní výčet veškerých evidencí, na jejichž správě nebo provozu nebo vývoji se ÚSTR a ABS podílí s rozlišením dle ÚSTR a ABS; podle § 14 odst. 1 zákona č. 181/2007 Sb. a usnesení vlády ČR č. 852 ze dne 25.7.2007 byly předané evidence a evidenční systémy převzaty ABS, uvést, na základě jakého zákonného zmocnění (příp. na jiném právním základě) bylo oddělení rozvíjející tyto evidence v roce 2008 začleněno do organizační struktury ÚSTR jako pracoviště odboru ekonomického, zároveň předložit v elektronické podobě veškeré dokumenty, které se k tomuto vztahují; uvést, na základě jakého zmocnění (případně na jiném právním základě) provádí ÚSTR správu, provoz a rozvoj evidenčních systémů převzatých ABS ve smyslu § 14 odst. 1 zákona č. 181/2007 Sb. a usnesení vlády ČR č. 852 ze dne 25.7.2007 a přiložit v elektronické podobě veškeré dokumenty, které se k tomuto vztahují; uvést na základě jakého zákonného zmocnění (případně na jiném právním základě) provádí ÚSTR správu, provoz nebo vývoj veškerých jiných nově vyvíjených evidenčních systémů nebo databází a přiložit v elektronické podobě veškeré dokumenty, které se k tomu vztahují; uvést jména a pracovní zařazení všech osob, které měly v průběhu let 2008-2013 přístup k evidenčním systémům, provozovaným Ústavem a ABS, včetně vyznačení rozsahu jejich přístupových práv do systému; přičemž 11 z těchto úkolů splní do konce února 2013 a u ostatních s termínem do 20.2.2013 uvede, dokdy je splní. Poté bylo žalobci uloženo, aby na příští jednání předložil spisový a skartační řád, plán a pracovní řád, hospodářský řád, vnitřní předpisu o ochraně utajovaných informací a spisový a skartační řád a plán Archivu; prodloužila termín pro předložení přehledu zákonů a analogických institucí jiných zemí s tím, jak jsou tyto zákony dlouhé, do konce února 2013, dále aby na vyžádání člena Rady ÚSTR poskytl celý článek z médií obsažený v informaci o činnosti, která je zasílána před jednáním Rady ÚSTR.

(13) *Ze zápisu z 3. jednání Rady ÚSTR ze dne 19.2.2013 (zápis je z 4.3.2013) má soud za prokázané, že Rada projednávala personální záležitosti Ústavu, žalobec upozorňoval Radu na překračování pravomocí daných ust. § 9 zák. č. 181/2007 Sb. Následně bylo schváleno následující stanovisko Rady ÚSTR: „Rada ÚSTR je znepokojena fámami, šířenými mimo jiné některými členy kolegia ředitele ÚSTR, že její noví členové se netají úmyslem postupnými kroky celou instituci nejdříve paralyzovat, poté zlikvidovat. Nesouhlasí ani s názorem ředitele ÚSTR a ředitelky ABS, že aktivity Rady jsou destruktivní, jak uvedl ve svém dopise předseda Kolegia ředitele M.Lehký. Cílem Rady je dbát o to, aby ÚSTR co nejlépe plnil úkoly dané zákonem. Zejména, aby umožnil digitalizaci a zveřejnění co nejvíce informací a historických dokumentů, aby rozvíjel vědecko-výzkumnou činnost, jež musí obstát i ve srovnání s jinými historickými pracovišti, a aby v rámci svého osvětového poslání nesiranně popisoval československou minulost. Rada se domnívá, že není prostor pro uhlumování činnosti ÚSTR. Naopak, v celospolečenském zájmu je nezbytné usilovat o to, aby rozpočet ÚSTR na rok 2014 byl oproti rozpočtu letošnímu výrazně posílen. Rada rovněž odmítá spekulace o personálních čistkách, jež by měly probíhat mezi zaměstnanci ÚSTR. Aby jim Rad předešla, žádá ředitele, aby až do odvolání tohoto rozhodnutí nepřístupoval k žádným personálním a organizačním změnám bez konzultace s Radou. Rada ÚSTR se bude dále snažit o maximální transparentnost svých kroků. Proto Rada již v lednu rozhodla, že její schůze budou přístupné veřejnosti a záznamy z nich budou umisťovány na webové stránky ÚSTR. Předsedkyně Rady bude rovněž o výsledcích schůzí informovat prostřednictvím tiskových zpráv.“* Dále Rada konstatovala, že úkoly zadané žalobci na 1. a 2. jednání splněny. Co se týče vyžádaných informací o projektech, na kterých ÚSTR pracoval v letech 2008-2012, pak toto žalobce splnil pouze částečně. Co se týče možnosti zapsání ústavu na seznam v.v.i., pak žalobce předložil právní rozbor, podle kterého toto není možné. Následně mu bylo uloženo, aby dále pokračoval v úsilí

hledat právní možnosti zapsat Ústav či část jeho činnosti do rejstříku v.v.i. Mgr. Uhl požádal, aby týden před zasedáním Rady bylo na webu umístěno pozvání na jednání Rady.

(14) Ze zápisu z 4. jednání Rady ÚSTR ze dne 13.3.2013 (zápis je z 18.3.2013) má soud za prokázané, že Rada uložila žalobci, aby dále sledoval všechny možnosti zápisu periodik Ústavu i Archivu na seznam recenzovaných periodik a prověřit i jiné možné způsoby. Znovu uložila žalobci prověřit všechny možnosti, na jejichž základě by mohl být zapsán Ústav, či jeho část a Archiv na seznam v.v.i s nárokem na příjem institucionální podpory. Rada nebyla spokojena s předloženými materiály týkajícími se projektů. Dále bylo žalobci uloženo předložit na 6. jednání prováděcí předpisy ke smlouvám mezi Ústavem a Archivem. Do příštího zasedání Rada požadovala vysvětlit, jak se liší pracovní činnosti operátorů informačních a komunikačních technologií v uvedených dvou skupinách oddělení digitalizace a pracovní náplně vedoucího oddělení a vedoucího druhé skupiny digitalizace. Žalobce předložil dokument, že z právního hlediska není možné přesunout digitalizaci z Ústavu na ABS, protože se jedná o působnost svěřenou § 4 zákona č. 181/2007 Sb. Nato Rada zadala žalobci, aby vypracoval na 6. zasedání studii proveditelnosti přesunu digitalizace z Ústavu pod ABS, nebo přímé kontroly ABS nad touto činností. Dále si vyžádala znění zadání předložené právníkům k posouzení včetně jmen právníků. Co se týče předložení badatelského listu P.Rendeka, pak se žalobce obrátil na ředitelku ABS, ale bylo sděleno, že předkládání badatelských listů třetím osobám je ze zákonných důvodů vyloučeno a P.Rendek odmítl svým dopisem ze dne 7.3.2013 zpřístupnění svého badatelského listu třetím osobám. Předsedkyně Rady pak uvedla, že ředitelka Archivu smí v archivním časopise zveřejňovat archiválie vzniklé po roce 1990 a Rada nesmí vidět badatelský list, což svědčí o přístupu dokonale a není zapotřebí to dále rozvádět, a požádala, aby žalobce stanovisko ředitelky Radě předložil. Dále bylo žalobci vyčteno strukturování a obsah výroční zprávy, byť tato splňovala podle tvrzení radní E.Benešové podmínky podle zákona č. 499/2004 Sb, nebylo dodrženo její zveřejnění na webové stránce Archivu nejpozději do konce února, čímž došlo k porušení zákona. Rada uložila žalobci do 26.3.2013 přepracovat výroční zprávu podle pokynů, které zazněly na Radě tak, aby mohla být předložena Senátu. Radní M. Uhl uvedl, že „*existuje jistá koróze důvěry mezi Radou a vedením Ústavu a to je nezdravé. Že jsou přítomni někteří zaměstnanci v bojové náladě a uráží členy Rady. Konstatoval, že stav, kdy ředitel Ústavu bojuje s Radou, není zdravý, a dlouhodobě neudržitelný*“.

(15) Ze zápisu z 6. jednání Rady ÚSTR ze dne 10.4.2013 (zápis ze dne 15.4.2013) soud zjistil, že na tomto jednání podle zápisu měly být v pozici radních přítomny tyto osoby: MUDr. Kavalířová, Petruška Šustrová, Jan Zahradníček, Dr. Emilie Benešová, Mgr. Lukáš Jelínek, Mgr. Michal Uhl, Dr. Jan Bureš (tedy 7 osob). V úvodu tohoto jednání navrhla Petruška Šustrová dva nové body, a to návrh na odvolání ředitele a volbu nového ředitele. Toto bylo schváleno, když se pro vyslovilo 5 osob a 1 se zdržela hlasování. P.Šustrová uvedla, že chce odůvodnit odvolání ředitele a poukázala na nesrovnalosti týkající se projektu ÚSTR „Vývoj státně bezpečnostních složek“. Dalším důvodem pak byla kniha P. Žáčka „Vypovídat pravdu a nic nezamlčet. Protokoly parlamentní vyšetřovací komise pro objasnění událostí 17.listopadu 1989“, protože takto se tedy opravdu nepublikuje. Naděžda Kavalířová předala Petrušce Šustrové dopis od Konfederace politických vězňů, uvedla, že i ona vidí nové členy Rady jako osoby, které chtějí mařit činnost ÚSTR. V minulosti, pokud Petruška Šustrová nesouhlasila s ostatními členy Rady, tak její jednání opustila. Emilie Benešová uvedla, že si Rada vyžádala četné materiály, informace, protože se chtěla seznámit s činností ÚSTR, aby ... jej mohla bránit. Žalobce uvedl, že od samého počátku na něj byl vyvíjen tlak týkající se osoby P. Žáčka ze strany P.Šustrové. K politizaci ÚSTR došlo až v momentě, kdy na jednání Vědecké rady padlo, že Rada ÚSTR je politickým orgánem. Spolupráce s

P.Žáčkem si velmi váží. M.Uhl uvedl, že Rada ÚSTR není politický orgán, ale je volen politiky a každý člen Rady pracuje podle svého vědomí a svědomí. Následně v 17.22 hod byl žalobce z funkce ředitele odvolán, pro se vyslovilo 5 osob, proti byla Naděžda Kavalírová, v zápise chybí hlasování Jana Zahradníčka (soud však zjistil, že tento již nebyl radním – tuto skutečnost má za prokázanou z výslechů všech radních, viz níže). Naděždě Kavalírové bylo v tento moment předloženo tiskové prohlášení Rady, které soud provedl jako důkaz viz výše. Poté byla na jednání Rady pozvána Mgr. Pavla Foglová a předložila potřebné dokumenty pro výkon funkce ředitelky ÚSTR. Mgr. Foglová se krátce představila a přešla k prezentaci své koncepce, P.Šustrová navrhla hlasovat o jejím jmenování a v 20,08 hod. byla Mgr. Pavla Foglová jmenována do funkce ředitelky Ústavu, pro hlasovalo 5 osob, proti 1 – Naděžda Kavalírová, hlasování Jana Zahradníčka chybí. K tomu žalobce uvedl, že Jan Zahradníček již členem Rady v té době nebyl.

(16) Soud provedl důkaz *jednáním řádem Rady ÚSTR*, jak byl schválen na jednání dne 3.1.2013. V čl. 4.4 tohoto jednacího řádu je uvedeno, že termín a místo jednání Rady, návrh programu, popřípadě podklady pro jednání zašle předseda Rady všem jejím členům prostřednictvím Ústavu, a to zpravidla 7 dní před jednáním Rady Ústavu. V čl. 4.5. stojí, že pozvánka na jednání Rady obsahuje údaje o době konání, místě konání, času jednání a pořadu jednání. V čl. 5.3. je pak uvedeno (věta druhá, že Rada je schopna se usnášet, je-li přítomna nadpoloviční většina všech jejích členů. K platnosti usnesení Rady je třeba souhlasu nadpoloviční většiny všech jejích členů. V čl. 5.7. je stanoveno, že na jednání Rady může být jednáno jenom o věcech, které byly zařazeny do schváleného programu jednání. V úvodu jednání předseda sdělí návrh programu jednání Rady. Členové Rady mohou podávat návrhy na změny a doplnění programu. V čl. 5.13. je uvedeno, že o průběhu jednání se pořizuje písemný zápis, osvědčující průběh a závěry jednání. Zápis obsahuje místo, datum, počet přítomných členů Rady, schválený program jednání, průběh jednání, průběh jednání k jednotlivým bodům věcně podstatných částí rozpravy, průběh a výsledek hlasování a přijatá usnesení... Přílohu zápisu tvoří vlastnoručně podepsaná listina přítomných členů ... Dále soud provedl jako důkaz *část druhou organizačního řádu ústavu*. Z této zjistil, že v čl. 11 je uvedeno, že Rada ÚSTR je zřízena zákonem, a její působnost, ustavování a činnost je dána ustanoveními § 6-10 zákona a jednacím řádem Rady ÚSTR (jednací řád byl proveden jako důkaz). V čl.12 je uvedeno, že ředitel Ústavu odpovídá za činnost Ústavu Radě Ústavu, je představitel Ústavu a má všobecnou řídicí působnost. Hlavním úkolem ředitele Ústavu je naplňovat úkoly Ústavu a realizovat rozhodnutí Rady Ústavu. Do pravomoci ředitele náleží předkládat Radě Ústavu ke schválení návrhy dlouhodobých úkolů Ústavu. Do pravomoci ředitele Ústavu náleží systém jeho vnitřního řízení. Řediteli ústavu náleží při respektování vrcholné kompetence Rady Ústavu zejména následující kompetence dané zákonem: a) stanovení a řízení strategického rozvoje a zaměření činnosti Ústavu, b) řízení rozhodovacích procesů v oblasti působnosti ústavu, c) jmenování a odvolání vedoucích zaměstnanců Ústavu a vymezení jejich konkrétní působnosti; d) schvalování řídicího systému Ústavu a informačního systému Ústavu, e) konkretizace organizační struktury (systemizace) Ústavu, f) navrhnout Radě Ústavu vydávání vnitřních předpisů Ústavu a jejich změn a po schválení Radou Ústavu jejich publikaci, provádění a kontrolu jejich dodržování; g) zřizování pracovních a poradních orgánů, schvalování jejich statutu a jednacích řádů; h) rozhodování o zřízení a zrušení podřízených organizací, stanovení předmětu jejich činnosti a schvalování jejich statutu, jmenování a odvolávání jejich ředitelů či statutárních orgánů, včetně stanovení jejich platů; i) delegování pravomoci podle ustanovení řádu a vydávání zmocnění nebo pověření k jednání jménem Ústavu; j) vytváření základních technických, finančních, personálních a organizačních podmínek pro činnost Ústavu; k) rozhodování o základních směrech personální politiky, zvláště v růstu manažerských a odborných znalostí zaměstnanců;

l) odpovědnost za bezpečnostní politiku Ústavu, včetně režimových opatření; m) zajištění ochrany utajovaných informací dle zákona č. 412/2005 Sb., n) schvalování forem a způsobů prezentace Ústavu; o) zabezpečení výkonu interního auditu a kontroly Ústavu, hodnocení nápravných opatření a sledování výsledků kontrolních akcí externích orgánů; p) rozhodování o zásadních otázkách financování a hospodaření Ústavu, včetně přípravy návrhu jeho rozpočtu; q) dohled nad dodržováním zásad bezpečnosti práce a ochrany zdraví při práci, na rozvoj pracovních podmínek v Ústavu, schvalování bezpečnostních a protipožárních opatření Ústavu; r) odpovědnost za dodržování předpisů z oblasti ochrany životního prostředí v podmínkách Ústavu; s) vypisování výběrových řízení Ústavu podle příslušných právních předpisů; t) rozhodování o rozkladech proti správním rozhodnutím vydaným v souladu s ust. Zákona č. 500/2004 Sb., správní řád...

(17) Petruška Šustrová vyslechnutá jako bývalá členka statutárního orgánu (správně poučena dne 2.5.2014) uvedla, že na jednání Rady dne 10.4.2013 bylo přítomno 6 jejích členů, tiskové prohlášení z 10.4.2013 bylo připraveno několik dní předem. O odvolání žalobce z funkce ředitele usilovala již od jeho zvolení. V písemné pozvánce na jednání Rady bod odvolání ředitele nebyl. Žalobce upozorňovala, že pokud si do Ústavu přivede lidi, kteří byli propuštěni, bude to ke škodě Ústavu. Ústav fakticky vedl pan Žáček. V poslední době se zaměřila na zkoumání pracovních cest žalobce, např. jeho pobyt v USA, kde se nic neprojednávalo. Jejím důvodem pro odvolání byla personální politika, chaotičnost v projektech, digitalizace, žalobce neplnil úkoly, které mu byly zadávány. Problematika odvolání žalobce byla diskutována se všemi členy Rady mimo Naděždu Kavalírové, tato mobil nemá a na emaily neodpovídá. Uvedla, že paní Foglovou před odvoláním žalobce ostatním členům nepředstavovala (v této fázi se výpovědi členů Rady liší).

(18) Mgr. Lukáš Jelínek byl vyslechnut jako člen statutárního orgánu (správně poučen dne 2.5.2014), uvedl, že je členem Rady od 5.12.2012, členství v ČSSD ukončil 31.11.2012, není ani neaktivním členem. Jednání Rady dne 10.4.2013 se účastnilo 6 radních, tiskové prohlášení ze dne 10.4.2013 bylo připraveno předem a byl připomínkován. Program jednání Rady členové dostávají týden předem. Bod odvolání ředitele zařadila předsedkyně Rady až na jednání samotném. Přípravných schůzek na jednání se členové Rady účastní podle své potřeby a podle panujícího vztahu důvěry. Stanoviska a prezentace Naděždy Kavalírové jsou odlišná a nebyla potřeba s ní věci konzultovat. Osobní schůzky probíhají ve složení Mgr. Lukáš Jelínek, Mgr. Uhl, dr. Benešová a někdy byla přítomna i Petruška Šustrová. Jeho důvodem pro odvolání byly projekty, schvalování vnitřního řádu a směrnice, protože tyto měla schvalovat Rada, ale tak to nebylo, zahraniční služební cesty žalobce a panující nedůvěra mezi žalobcem a Radou. Program, se kterým žalobce vyhrál výběrové řízení, Radou nebyl průběžně kontrolován, protože koncepce byla tak obecná, že nebylo co kontrolovat. Paní Foglová mu pak byla osobně představena až na jednání Rady dne 10.4.2013, neoficiálně slyšel několik dní předem, že p. Foglová je schopný krizový manažer. Bod odvolání žalobce měl být zařazen již na březnové jednání, ale protože žalobce byl v té době v USA, tak bylo řečeno, že tento bod bude zařazen až na dubnové jednání.

(19) Mgr. Michal Uhl byl vyslechnut jako člen statutárního orgánu, uvedl, že pozvánku na jednání Rady dne 10.4.2013 dostal 7 dní předem, jednání probíhalo v 5.patře. Co se týče radních, tak bylo přítomno 6 osob, a to p. Jelínek, p.Uhl, p.Bureš, p.Kavalírová, p. Benešová a p.Šustrová. Radní spolu diskutovali týden nebo dva týdny předem o odvolání žalobce. Jeho důvodem pro odvolání žalobce byl článek na www.aktualne.cz, nová ředitelka byla oslovena 7-14 dní před hlasováním Rady. S paní Foglovou diskutoval její představu o vedení ústavu, její zkušenosti, kladl důraz na koncept „plurality paměti“, tedy aby neexistoval

jenom jeden pohled na dobu minulou, protože každý si pamatuje dobu minulou jinak. Co se týče tiskového prohlášení z 10.4.2013, pak se svědek podílel na připomínkách, hlavní část psal p.Bureš. Na dotaz zástupce žalobce odpověděl, že tiskové prohlášení vzniklo až po odvolání. Tiskové prohlášení se posílalo asi hodinu po skončení jednání Rady, je možné, že bylo již za 2 minuty od skončení jednání zveřejněno na jeho facebookovém profilu. Se žalobcem pak měl konflikt ohledně pojmu „totalita“, tento znamená, že společnost je pod totální nadvládou systému, spíš měl být používán pojem „totalitarismus“, který vystihuje tendenci k totalitnímu režimu. Žalobce mu tehdy uvedl, že se řídí zákonem o zločinech komunismu, který období od r. 1948 do r. 1989 považuje za totalitu. Z provedeného důkazu *oznámením o přerušení členství ze dne 5.12.2012* má soud za prokázané, že tento radní ke dni 5.12.2012 přerušil své členství ve Straně zelených.

(20) PhDr. Jan Bureš byl vyslechnut jako člen statutárního orgánu, uvedl, že jednání Rady dne 10.4.2013 se účastnil. Pozvánku na toto jednání si již nevybavil, chodila emailem. Odvolání žalobce bylo diskutováno před jednáním Rady, jednalo se s p.Šustrovou, p.Benešovou, p.Uhlom a p.Jelínkem. Rozhodnutí padlo týden nebo dva před jednáním Rady. Pak probíhala diskuse o důvodech odvolání. S paní Foglovou bylo jednáno cca 14 dní předem, byla představena členům Rady v kanceláři p.Šustrové. Přítomni byli p.Šustrová, p.Benešová, p.Uhl a p.Jelínek. S paní Kavalírovou se hovořilo až na jednání Rady. Pokud byl dotazován, proč bod odvolání ředitele nebyl zařazen na pozvánku, když rozhodnutí padlo týden nebo dva předem, uvedl, že podle zákona je možné tento bod zařadit až na jednání Rady. Tiskové prohlášení ze dne 10.4.2013 vznikalo průběžně, on sám jej připravoval, finalizovalo se až na jednání Rady dne 10.4.2013. Dále uvedl, že žalobce s P.Žáčkem Ústav politizovali, Ústav měl problém s nedostatkem kvalifikovaných odborníků, jenom 8% jeho zaměstnanců mělo vědecký titul PhD. Zákon č. 181/2007 Sb. nevyžaduje žádné další podmínky, za kterých může být ředitel odvolán, procedura, která proběhla, byla v souladu se zákonem a s jednacím řádem. Dohodli se předem, bylo to připraveno předem. Z provedeného důkazu *oznámení ze dne 20.3.2013* má soud za prokázané, že tento radní až ke dni 20.3.2013 přerušil své členství v České straně sociálně demokratické.

(21) MUDr. Naděžda Kavalírová byla vyslechnuta jako členka statutárního orgánu. Uvedla, že na jednání Rady dne 10.4.2013 obdržela písemnou pozvánku. O tom, že by se mělo projednávat odvolání ředitele, vůbec nevěděla, dokonce ujišťovala žalobce, že k tomu dojít nemůže. Paní Foglovou viděla až dne 10.4.2013. O tiskovém prohlášení se dozvěděla až dne 10.4.2013, měl ho některý z členů Rady. Nijak se na něm nepodílela. Žádnou možnost ovlivnit toto tiskové prohlášení neměla. V Radě reprezentuje Konfederaci politických vězňů (dále jen „KPV“), se kterou vše konzultuje. Ke svým rozhodnutím v Radě si žádá mandát od KPV, ostatní členové Rady jednají buď za sebe, nebo za politickou stranu. Program jednání Rady 10.4.2013 neměla možnost konzultovat s KPV. Po proběhnutém odvolání žádala Radu o odůvodnění, tvrzené důvody byly zástupné. Později již vysvětlení od Rady nechtěla, protože s ohledem na její složení by se pravdu stejně nedozvěděla. Podle jejího názoru žalobce svůj program plnil, ale jeho dobré snaze a úmyslům byly dávány překážky. Paní Šustrová neustále vnášela obrovský neklid do Rady, dokonce když byla přehlasována, tak z jednání (na protest) odcházela. Pozice žalobce byla složitá, byly mu kladeny překážky, aby program nemohl plnit. Pokud se začalo s výtkami Rady vůči žalobci, pak za jejího předsednictví se nic takového nedělo, když přišla p.Šustrová, tak ta mu nedostatky vytýkala. V r. 2013 pak na jednání Rady padala na žalobce jedna kritika za druhou. P. Šustrová měla jinou představu, Ústav vadil a vadil a hledají se důvody, jak Ústav omezit nebo podřídit politickým tlakům. Pro ni bylo nepředstavitelné, že bod odvolání ředitele byl zařazen na program jednání dne 10.4.2013, o odvolání ředitele nic předem nevěděla.

(22) PhDr. Emílie Benešová byla vyslechnuta jako členka statutárního orgánu. Uvedla, že o odvolání žalobce se hovořilo asi od druhého jednání. Pozvánku na jednání Rady 10.4.2013 obdržela emailem, asi 7 dní předem. Na jednání Rady bylo 6 radních, sedmý radní měl ukončený mandát, uplynutím doby mu zaniklo funkční období. Žalobci byla vytýkána celá řada nedostatků, posledním problémem byla cesta žalobce do USA, kde s M.Allbrightovou probíral svoji pozici v Ústavu. Na konci března se v Radě ÚSTR bavili o tom, že nebude jiné cesty než žalobce z funkce ředitele odvolat. Před jednáním Rady dne 10.4.2013 si radní přes e-mail dávali dohromady stanovisko, osobně se s nikým neviděla. Paní Foglová jí byla P.Šustrovou představena na konci března 2013 v restauraci. S MUDr. Kavalírovou nekomunikovala, s tou komunikovala P. Šustrová. Co se týče tiskového prohlášení ze dne 10.4.2013, pak první sumarizace jí přišla dne 9.4.2013 v 14,45 hod. V pozvánce, kterou obdržela, podklady pro odvolání ředitele přiloženy nebyly. Jejimi důvody pro odvolání žalobce pak bylo to, že s Radou nespolečně pracoval, doklady dodával neúplné nebo nepřesné. Pak jí vadila vykonaná cesta do USA, účastnily se 4 osoby, přínos žádný. Rada upozorňovala žalobce na chyby v managementu, na chybějící nebo nesprávné interní normy, požadovala zápis Ústavu na seznam v.v.i., zařazení sborníku do seznamu recenzovaných periodik, chtěla převedení digitalizace pod Archiv bezpečnostních složek.

(23) Dne 12.4.2013, tedy dva dny po odvolání z funkce ředitele obdržel žalobce výpověď z pracovního poměru podle ust. § 52 písm. c) zákoníku práce, když Ústav podle svého tvrzení neměl pro žalobce žádné pracovní místo, které by odpovídalo jeho zdravotnímu stavu a kvalifikaci. Součástí výpovědi bylo i oznámení o překážkách na straně zaměstnavatele a sdělení, že odstupné žalobci nenáleží (*výpověď ze dne 12.4.2013*). Výpověď byla žalobcem převzata stejný den a signována pod textem.

(24) Z takto provedeného dokazování soud učinil tento závěr o skutkovém stavu: žalobce byl jmenován do funkce ředitele Ústavu pro studium totalitních režimů dne 16.8.2010 na dobu určitou do 15.8.2015. Na konci roku 2012 došlo ke změně v personálním obsazení Rady ÚSTR. Již v průběhu prvního jednání Rady ÚSTR v novém složení tato začala úkolovat žalobce, přičemž mu ukládala velké množství úkolů a požadovala jejich splnění v krátkých termínech. V ukládání úkolů Rada ÚSTR pokračovala na druhém i třetím jednání, přičemž na třetím jednání byl žalobce vyzván, aby se nedopouštěl personálních změn v Ústavu. Na čtvrtém jednání byl žalobce Radou upozorněn na „korozí důvěry“ mezi ním a Radou ÚSTR. PhDr. Jan Bureš se jako radní účastnil jednání Rady ÚSTR dne 3.1.2013, 22.1.2013, 19.2.2013 a 13.3.2013, přičemž členství v ČSSD přerušil až 20.3.2013. O odvolání žalobce z funkce ředitele bylo rozhodnuto již více než jeden týden před jednáním dne 10.4.2013, 5 členů Rady ÚSTR vypracovalo předem tiskové prohlášení k odvolání ředitele. Bod odvolání ředitele nebyl zařazen na pozvánku k jednání Rady ÚSTR 10.4.2013, šestá členka Rady ÚSTR o tomto neměla žádnou povědomost, nikdo s ní o tom nekomunikoval, nemohla si vyžádat mandát od KPV. Dne 10.4.2013 došlo k odvolání žalobce z funkce ředitele. Nová ředitelka p. Foglová byla rovněž vybrána předem, představena P.Šustrovou na neformální schůzce před odvoláním žalobce, přičemž jedna schůzka se konala i v restauraci. Dne 11.4.2013 pak zanikla žalobci funkce ředitele Ústavu, dne 12.4.2013 pak obdržel výpověď z pracovního poměru.

(25) Po výše uvedeném dokazování a zhodnocení všech důkazů jednotlivě i v jejich vzájemné souvislosti dle ust. § 132 o.s.ř. dospěl soud k závěru, že žaloba je důvodná. Skutková zjištění opřel soud o shora provedené důkazy, o jejichž pravosti a pravdivosti soud

neměl pochybností. Výpovědi vyslechnutých radních byly až na jednu výjimku konzistentní, bez logických rozporů. Výpověď P.Šustrové ve věci představení P. Loglové členům Rady ÚSTR před jednáním dne 10.4.2013 byla vyvrácena výpověďmi ostatních radních. Soud již další dokazování neprováděl, protože z jichž provedených důkazů nade vše pochybnost zjistil skutkový stav umožňující vydat rozhodnutí ve věci samé.

(26) Po právní stránce soud vyšel nejprve ze zákona č. 181/2007 Sb., o Ústavu pro studium totalitních režimů a o Archivu bezpečnostních složek. Tento zákon na rozdíl od jiných zákonů obsahuje ideovou preambuli, která z hlediska právní teorie slouží k výkladu zákona *argumentem e ratione legis*. Zákon č. 181/2007 Sb., pak v §6 stanoví, že orgány Ústavu jsou Rada Ústavu a ředitel Ústavu. Podle ust. § 7 cit.zák. je nejvyšším orgánem Ústavu Rada, která se skládá ze 7 členů volených a odvolávaných Senátem Parlamentu ČR. Podle § 7 odst. 6 cit.zák. je s funkcí člena Rady neslučitelná funkce prezidenta České republiky, poslance, senátora, člena vlády, soudce, státního zástupce, člena Nejvyššího kontrolního úřadu a člena bankovní rady České národní banky. **Členství v Radě je neslučitelné s členstvím v politické straně nebo v politickém hnutí.** Podle § 8 cit.zák. věta druhá a třetí platí, že k platnosti usnesení Rady je třeba souhlasu nadpoloviční většiny všech jejích členů. Rada přijme **jednací řád, ve kterém stanoví podrobná pravidla svého jednání.** Podle § 9 odst. 1) cit.zák. do působnosti Rady náleží:

- a) stanovit metody pro naplňování úkolů Ústavu,
- b) **jmenovat a odvolávat ředitele a dohlížet na jeho činnost,**
- c) schvalovat organizační řád Ústavu a další vnitřní předpisy Ústavu,
- d) schvalovat roční plán činnosti Ústavu,
- e) zřízovat vědeckou radu jako odborný poradní orgán ředitele pro badatelskou činnost Ústavu a na návrh ředitele jmenovat její členy a schvalovat její jednací řád,
- f) schvalovat podklady pro návrh rozpočtu a závěrečného účtu Ústavu,
- g) schvalovat výroční zprávu o činnosti Ústavu a předkládat ji k projednání Senátu,
- h) rozhodovat o odvolání proti rozhodnutí Ústavu,
- i) sledovat a vyhodnocovat zabezpečení přístupu k dokumentům a archiváliím uloženým v Archivu a výsledky předkládat jednou ročně k projednání Senátu.

(27) Podle ust. § 11 cit.zák. v čele Ústavu stojí ředitel. Řediteli přísluší a) zajišťovat zpracování podkladů pro všechny záležitosti, jež jsou v působnosti Rady, předkládat tyto záležitosti k projednání a rozhodnutí Radě a vykonávat rozhodnutí Rady, b) účastnit se jednání Rady; je oprávněn požádat předsedu Rady o svolání jejího zasedání s návrhem pořadu jednání, c) po projednání s Radou jmenovat a odvolávat ředitele Archivu.

(28) **Úkoly Ústavu** jsou pak uvedeny v ust. § 4 cit.zák., a to: a) zkoumat a nestranně hodnotit dobu nesvobody a období komunistické totalitní moci, zkoumat antidemokratickou a zločinnou činnost orgánů státu, zejména jeho bezpečnostních složek, a zločinnou činnost Komunistické strany Československa, jakož i dalších organizací založených na její ideologii, b) analyzovat příčiny a způsob likvidace demokratického režimu v období komunistické totalitní moci, dokumentovat účast domácích a zahraničních osob na podpoře komunistického režimu a odporu proti němu, c) získávat a zpřístupňovat veřejnosti dokumenty vypovídající o době nesvobody a období komunistické totalitní moci, zejména o činnosti bezpečnostních složek a formách pronásledování i odporu, d) převést bez zbytečného odkladu převzaté dokumenty do elektronické podoby (*digitalizace*), e) dokumentovat nacistické a komunistické zločiny, f) poskytovat veřejnosti výsledky své činnosti, zejména zveřejňovat informace o

době nesvobody, o období komunistické totalitní moci, o činech a osudech jednotlivců, vydávat a šířit publikace, pořádá výstavy, semináře, odborné konference a diskuse, g) spolupracovat s vědeckými, kulturními, vzdělávacími a dalšími institucemi za účelem výměny informací a zkušeností v odborných otázkách, a h) spolupracovat se zahraničními institucemi nebo osobami, které mají obdobné zaměření.

(29) Podle organizačního řádu pak hlavním úkolem ředitele Ústavu je naplňovat úkoly Ústavu a realizovat rozhodnutí Rady Ústavu. Do pravomoci ředitele náleží předkládat Radě Ústavu ke schválení návrhy dlouhodobých úkolů Ústavu. Do pravomoci ředitele Ústavu náleží systém jeho vnitřního řízení. Řediteli ústavu **náleží při respektování vrcholné kompetence Rady Ústavu zejména následující kompetence dané zákonem:** a) stanovení a řízení strategického rozvoje a zaměření činnosti Ústavu, b) řízení rozhodovacích procesů v oblasti působnosti ústavu, c) **jmenování a odvolání vedoucích zaměstnanců Ústavu a vymezení jejich konkrétní působnosti;** d) schvalování řídicího systému Ústavu a informačního systému Ústavu, e) konkretizace organizační struktury (systemizace) Ústavu, f) navrhovat Radě Ústavu vydávání vnitřních předpisů Ústavu a jejich změn a po schválení Radou Ústavu jejich publikaci, provádění a kontrolu jejich dodržování; g) zřizování pracovních a poradních orgánů, schvalování jejich statutů a jednacích řádů; h) rozhodování o zřízení a zrušení podřízených organizací, stanovení předmětu jejich činnosti a schvalování jejich statutů, jmenování a odvolávání jejich ředitelů či statutárních orgánů, včetně stanovení jejich platů; i) delegování pravomoci podle ustanovení řádu a vydávání zmocnění nebo pověření k jednání jménem Ústavu; j) vytváření základních technických, finančních, personálních a organizačních podmínek pro činnost Ústavu; k) rozhodování o základních směrech personální politiky, zvláště v růstu manažerských a odborných znalostí zaměstnanců; l) odpovědnost za bezpečnostní politiku Ústavu, včetně režimových opatření; m) zajištění ochrany utajovaných informací dle zákona č. 412/2005 Sb., n) schvalování forem a způsobů prezentace Ústavu; o) zabezpečení výkonu interního auditu a kontroly Ústavu, hodnocení nápravných opatření a sledování výsledků kontrolních akcí externích orgánů; p) rozhodování o zásadních otázkách financování a hospodaření Ústavu, včetně přípravy návrhu jeho rozpočtu; q) dohled nad dodržováním zásad bezpečnosti práce a ochrany zdraví při práci, na rozvoj pracovních podmínek v Ústavu, schvalování bezpečnostních a protipožárních opatření Ústavu; r) odpovědnost za dodržování předpisů z oblasti ochrany životního prostředí v podmínkách Ústavu; s) vypisování výběrových řízení Ústavu podle příslušných právních předpisů; t) rozhodování o rozkladech proti správním rozhodnutím vydaným v souladu s ust. zákona č. 500/2004 Sb., správní řád...

(30) Pokud pak Rada ÚSTR na svých jednáních úkolovala ředitele Ústavu, pak soud nenalezl žádné zákonné zmocnění, které by toto Radě ÚSTR umožňovalo. Pravomocí Rady ÚSTR pak je třeba vykládat restriktivně podle kautel stanovených v čl. 2 odst. 2 Listiny základních práv a svobod ... tedy že (státní) **moc lze uplatňovat jen v případech a v mezích stanovených zákonem, a to způsobem, který zákon stanoví.** Pokud Rada ÚSTR požadovala studii proveditelnosti přesunu digitalizace z Ústavu pod ABS, pak žalobce reagoval tak, že přesun digitalizace z právního hlediska není možný, odkázal na ust. § 4 cit.zák. Tato reakce byla reakcí správnou, přesto Rada ÚSTR dále trvala na svém a chtěla znát i jména právníků, kteří právní stanovisko vypracovali. Pokud Rada naléhala na žalobce, aby nečinil žádná personální rozhodnutí, zasahovala do jeho pravomocí a sama si atrahovala pravomoc, kterou svěřenu nemá.

(31) Co se týče oprávnění jmenovat a odvolávat ředitele Ústavu (bez uvedení důvodu), tato pravomoc je Radě ÚSTR svěřena výslovně (§ 9 odst. 1 písm. b) zákona č. 181/2007 Sb.).

Rozhodnutí musí být přijato způsobem podle ust. § 8 cit.zákona a v souladu s jednacím řádem Rady. Na jednání Rady dne 10.4.2013 bylo přítomno 6 radních, usnesení o odvolání ředitele bylo přijato nadpoloviční většinou (5 pro, 1 proti, PhDr. Jan Bureš měl již členství v ČSSD přerušeno) všech jejích členů. Nostalo se to však v souladu s jednacím řádem, který Rada pro své jednání přijala. V čl. 4.4 tohoto jednacího řádu je uvedeno, že termín a místo jednání Rady, návrh programu, popřípadě podklady pro jednání zašle předseda Rady všem jejím členům prostřednictvím Ústavu, a to zpravidla 7 dní před jednáním Rady Ústavu. V čl. 4.5. stojí, že **pozdávka na jednání Rady obsahuje údaje o době konání, místě konání, času jednání a pořadí jednání.** V čl. 5.7. je stanoveno, že na jednání Rady může být jednáno jenom o věcech, které byly zařazeny do schváleného programu jednání. V úvodu jednání předseda sdělí návrh programu jednání Rady. Členové Rady mohou podávat návrhy na změny a doplnění programu. V souzené věci o odvolání ředitele bylo rozhodnuto již několik dní před jednání Rady, dokonce o více než 7 dní. 5 radních podklady pro jednání diskutovali mezi sebou, sepisovali tiskové prohlášení. Uskutečnily se schůzky s novou (dne 10.4.2013 zvolenou) ředitelkou Ústavu, tak byla dokonce představena vybraným členům Rady ÚSTR v restauraci. Šestá radní, MUDr. N. Kavalírová, pak žádnou takovou informaci neměla, nic s ní projednáváno nebylo, podklady pro odvolání ředitele nedostala, tiskové prohlášení nepřipomínkovala, byla jí odňata možnost vyžádat si pro své jednání na Radě stanovisko KPV. Přestože bylo možné body odvolání stávajícího ředitele a jmenování nové ředitelky do pozvánky začlenit, tak učiněno to nebylo a šestá členka Rady ÚSTR bylo tímto postupem odňato právo na řádný výkon funkce členky Rady ÚSTR.

(32) Zákaz zneužití práva je pravidlo českého vnitrostátního práva včetně práva veřejného, které vyplývá z povahy České republiky jako materiálního právního státu založeného na určitých vůdčích hodnotách, ke kterým vedle úcty ke svobodě jednotlivce a ochraně lidské důstojnosti patří mimo jiné i úcta k harmonickému (...) řádu tvořenému právem a odepření ochrany jednání, které práva vědomě a záměrně využívá v rozporu s jeho smyslem a účelem. Zákaz zneužití práva je *ultima ratio*, musí být uplatňován nanejvýš restriktivně a za pečlivého poměření s jinými obdobně důležitými principy vlastního právního řádu, s nimiž se může střetnout (usnesení Nejvyššího soudu ČR ze dne 27.5.2010 č.j. 1 As 70/2008-74).

(33) V souzené věci má nalézací soud za to, že k odvolání žalobce z funkce ředitele Ústavu došlo proto, že si Rada ÚSTR atrahovala pravomoci, které jí zákon nesevěřuje, přesto tyto vykonávala (úkolování ředitele, požadování právně nemožných řešení, zasahování do personálních pravomocí ředitele), navíc způsobem, kdy bylo porušeno právo MUDr. N. Kavalírové na řádný výkon funkce členy Rady ÚSTR. Pro tyto dva důvody soud dospěl k závěru, že odvolání žalobce z funkce ředitele dne 10.4.2013 bylo výrazem zneužití práva takové intenzity, že je na místě vyslovit neplatnost tohoto aktu, což soud učinil výrokem I. tohoto rozsudku.

(34) Co se týče následné výpovědi z pracovního poměru, pak jestliže-li soud dovodil, že k odvolání žalobce dne 10.4.2013 došlo protiprávně, pak právní posouzení výpovědi z pracovního poměru ze dne 12.4.2013 je v tomto případě přímo odvislé od právního posouzení odvolání žalobce z funkce ředitele. Bylo-li shledáno odvolání neplatným, pak neplatnost stihá i jednostranný úkon výpovědi, protože nezanikla-li funkce žalobce ke dni 11.4.2013 (§73a odst. 1) zák.č. 262/2006 Sb.), nebylo možné přistoupit k výpovědi ve smyslu ust. § 73a odst. 2 zák. č. 262/2006 Sb.). Žaloba pak byla uplatněna včas v prekluzivní dvouměsíční lhůtě (§ 72 zák. č. 262/2006 Sb., podána 16.5.2013). Soud tedy výrokem II. vyslovil neplatnost dané výpovědi.

(35) Co se týče posledního výroku (nákladový výrok), pak žalobce měl ve věci plný úspěch, přísluší mu tedy podle ust. § 142 odst. 1 o.s.ř. právo na náhradu nákladů řízení. Náhrada nákladů řízení je tvořena odměnou advokáta podle vyhl. 177/1996 Sb., advokátní tarif (ve znění ke dni 2.5.2014) ve výši 32.500,- Kč za 13 úkonů právní služby, a to převzetí právního zastoupení a první porada s klientem dne 28.4.2013, sepsání žaloby dne 30.4.2013, účast na jednání soudu za každé 2 hodiny dne 20.11.2013, sepis vyjádření ve věci samé na čl. 54, sepis vyjádření ve věci samé na čl. 61, účast na jednání soudu za každé 2 hodiny dne 26.2.2014 a 5.3.2014 a 2.5.2014, podání ve věci samé na čl. 72, přičemž odměna za 1 úkon činí 2.500,- Kč podle ust. § 9 odst. 3 cit.vyhl.), 13x nákladový paušál za 13 úkonů právní služby podle ust. § 13 odst. 3 vyhl. 177/1996 Sb., advokátní tarif, v celk.výši 3.900,- Kč, zaplaceným soudním poplatkem ve výši 4.000,- Kč a náhradou DPH 21% ve výši 7.644,- Kč, když je právní zástupce žalobce plátcem DPH. Celkem náklady činí 48.044,- Kč. Soud nepřiznal žalobci náhradu za písemné podání soudu dne 25.4.2013, když toto nelze subsumovat pod ust. § 11 odst. 1 písm. d) cit. vyhl, kdy se jedná o sdělení vlastního právního názoru na procesní postup soudu.

(36) Uložené lhůty k plnění jsou lhůtami zákonnými (§ 160 odst. 1 o.s.ř.), na zákonné platební místo (§ 149 odst. 1 o.s.ř.).

Poučení: Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení k Městskému soudu v Praze prostřednictvím Obvodního soudu pro Prahu 3.

Nesplní-li povinný dobrovolně co mu ukládá vykonatelné rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí podle části šesté o.s.ř. nebo návrh na soudní exekuci podle zák. č. 120/2001 Sb., jímž se vydává exekuční řád.

V Praze dne 2. května 2014

JUDr. Markéta Písaříková, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Eva Vacková

